

naša luč

1994
maj
5

slovenske stopinje

turški vpadi

Potem, ko so Turki zasedli veliko večino ozemlja na Balkanu, so svoje vojaške sile usmerili proti srednji Evropi. Slovenci smo se prvič srečali s turško vojsko leta 1415, ko so Turki oplenili precejšen del celjskega ozemlja. Ob istem času so plenili tudi v Beli krajini. V tistem času so v Ljubljani deloma obnovili deloma pa na novo zgradili mestno obzidje. To jih je kasneje obvarovalo pred močnimi napadi islamske vojske. V letih 1469-1478 so se naši kraji uspešno branili pred prihajajočo vojsko, ki je v večjih sunkih napadala preko Bele

Ko so leta 1453 Turki osvojili Carigrad, je to postalo glavno mesto novega imperija. To pa pomeni tudi propad Bizantinske države. Leta 1459 je Srbija za 350 let postala sestavni del Turške države. Podobno se je zgodilo tudi z Bosno, Hercegovino in Črno goro.

krajine, Ljubljane na Kranjsko, drugi del turške vojske pa se je osredotočil na prodor preko slovenskega Krasa proti italijanski Furlaniji. Najsilovitejši napad je bil leta 1478, ko so opustošili vse ozemlje tja do Šmohorja v Ziljski dolini. Tedaj so v sužnost odpeljali mnogo slovenskih mladih fantov. Zadnji večji vpad beležimo v letu 1584. Dejstvo je, da Turkom nikoli ni uspelo podjarmiti slovenskega ozemlja, čeprav jim je uspelo uničiti veliko vasi in so pri tem v sužnost odpeljali veliko kmečkega življa. Vse to si lahko preberemo tudi v zgodovinski povesti Josipa Jurčiča z naslovom Jurij Kozjak.

kmečki upori

Slovenski kmet je živel vse bolj bedno življenje. Na njegovih ramenih se je grmadilo vedno več novih dajatev, tlaka se je povišala na 200 dni v letu. Plemiči so zahtevali vedno večja plačila v denarju, plačevali so 'turški' davek za obrambo dežele. Pri vsem tem pa je videl, da so plemiči in duhovščina bili oproščeni kakršnih koli dajatev.

Kmetje so se začeli združevati v kmečko zvezo - nemška beseda 'Bund' iz katere nastane vsem znani 'punt'. Zveza se je borila za 'staro pravdo'. Borili so se za tiste pravice, dajatve in davke, ki so bili zapisani v starih urbarjih. To je bil boj za pravice, ki so jim nekoč že bile priznane.

NASLOVNA FOTOGRAFIJA
MEDANA V GORIŠKIH BRDIH
(foto: Mirko Kambič)

Velika večina uporov na Slovenskem ni uspela v svojih namerah. Uspela pa je v krepitvi zavesti slovenskega kmeta, ki je tako zmeraj bolj nastopal v vlogi tistega, ki počasi ruši neomajno oblast fevdalcev. V tem je tudi svetli trenutek vsega teženja po svobodi.

Prvi večji upor je bil leta 1478 na Koroškem. Drugi večji upor, imenovan vseslovenski, se je začel na Kočevskem, kjer so kmetje ubili fevdalca, ki je bil zelo krivičen in je bil znan po svoji krutosti, s katero je vladal nad svojimi kmeti. Upor se je kmalu razširil po vsej slovenski deželi. Pri tem je bila izvzeta samo Goriška pokrajina. Kmetje so napadali vse po vrsti, plenili po gradovih, pri tem, da so tudi sami v tem času v svojem navalu naredili veliko krivic. Upor je plemiče pregnal in uporni kmetje so prišli celo na dvor cesarja Maksimiljana (1493 - 1519). Ta jim je obljubil, da bo poskušal rešiti nastale težave. Kmalu zatem je isti cesar poslal svojo vojsko nad te uporne kmete. Skupaj s cesarjevo vojsko so prej pobegli plemiči uspeli poraziti uporne kmete.

Tako se je končal upor, ki je zajel preko 80.000 kmetov, ki so hoteli doseči le znižanje davkov, to je boj za 'staro pravdo'.

Iz tega časa so tudi prve slovenske tiskane besede "Le vkup, le vkup, uboga gmajna."

pripravil L.B.
(se nadaljuje)

jutri se je začel danes

436676

S temi besedami je Janez Janša končal svoj nastop, ki ga je imel 9. aprila na protikorupcijskem zborovanju v Ljubljani. In preko deset tisoč glava množica mu je navdušeno zaploskala.

Zakaj tako navdušenje?

Zato, ker je v teh besedah skrit politični trenutek sedanjosti, ki veliki večini Slovencev ne da miru.

Danes, v teh trenutkih, se odloča usoda države. Ali bomo dovolili, da na novo preoblečeni komunisti zopet vkorakajo skozi vhodna vrata nove demokracije?

Mnogi pravijo, da to ne more biti res. Dejstva pa nam govorijo povsem nasprotno:

- stare strukture so pograbile veliko večino denarja, ki je uspešno naloženo v bankah v tujini,
- po domače so si olastnili velik del tovarn, ki so bila kolikor toliko donosne,
- dolgove tako olastninjenih podjetij uspešno prenašajo na pleča davkoplačevalcev,
- nadzorujejo delo tajne policije in vojske,
- pri tem pa nadvse uspešno (v koalicijo) vabijo tiste, ki so nekoč bili steber nastajanja nove demokracije.

Živimo v času, ko namesto argumentov odločajo razna 'besedičenja', ko so mojstri leporečja postali 'najboljši' politiki svojega časa in obenem najbolj iskano blago v državi.

Le kaj tako strahotno groznega je narod Slovencev pripeljalo v ta, na videz tako brezizhoden položaj?

Ali morda neenotnost tistih, ki bi lahko kolo zgodovine pognali naprej?

Ali pa smo tudi tokrat izgubili svoj zgodovinski spomin (Čebine in OF).

Ljubo Bekš

Izdajatelj in lastnik: Zveza slovenskih izseljenskih duhovnikov, diakonov in pastoralnih sodelavcev v Evropi. Založnik: Družina
Glavni urednik: Ljubo Bekš, 61000 Ljubljana, Poljanska 2, odgovorni urednik: Janez Pucelj, 46149 Oberhausen 11, Oskarstr. 29. Tisk: Novamedia, 61000 Ljubljana

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
NAŠA LUČ
Poljanska c. 2
61000 Ljubljana

NAROČNINA

(v valuti zadevne dežele):

Avstrija 200 ATS
Anglija 11 GBP

Belgija 690 BEC
Francija 106 FRF
Italija 24.000 ITL
Nizozemska 35 NLG
Nemčija 30 DEM
Švica 27 CHF
Švedska 130 SEK
Avstralija 26 AUD
Kanada 23 CAD
ZDA 20 USD
Slovenija 1400 SIT

Po mnenju Ministrstva za kulturo št. 415-147/94 (23.2.1994) šteje Naša Luč med proizvode, za katere se plačuje 5% prometni davek. Naročnike sprejemajo poverjeniki in uprava NAŠE LUCI.
PRINTED IN SLOVENIA
Naročnino lahko plačate pri poverjenikih ali z vplačilom preko banke na enega sledečih računov pri Krekovi banki v Ljubljani:
tekoči račun NL, štev.:
51800-620-336 200-15-20/38 ali
devizni račun NL, štev.:
51800-620-336 200-1129-17.

“dolgi lasje - kratka pamet!”

To je naslov današnjega našega pogovora...” Prekine me navdušeno rjojenje fantov ter smrtno užaljeno vreščanje deklet.

“Prosim lepo, že kakih 2000 let ta znameniti rek ne drži več 100 % - odkar je neko čudovito bitje z dolgimi lasmi doseglo 'svetovni rekord' v modrosti in po pameti preseгло vse moške ter s svojim življenjem odgovorilo na zapletena vprašanja današnjega feminizma.”

Uganili ste. Imamo 'šolo za življenje' za doraščajoče. Eni in drugi se obnašamo in izražamo nekoliko pubertetniško. Kajti tudi v našo Dolino pljuskuje valovi civilizacije in to z različnimi ponudbami ženskih sprevrženosti. In jaz - vzgojitelj in učitelj ljudstva - se v potu svojega obraza trudim, da mladim pravilno prikažem rešitve.

Sprašujemo se: “Le katere peklenške hudobe so obsedle stotisoče bitij, da naenkrat niso

več zadovoljne s svojim poklicem 'biti ženska'?” Pri vseh dejavnostih in za vsako ceno bi bile rade izenačene z moškimi: ženske-vojaki, ženske-politiki, ženske-generalni v vojski, ženske-mesarji v klavnici, ženske krvniki pod vešali. Po noši, frizuri, obnašanju, v vsem jih hočejo slepo posnemati. Saj je vendar na tisoče delovnih mest v javnem življenju, ki naravnost kričijo po ženskem čutenju, po usmiljenju, dobroti, nežnosti in urejenosti. Ženska po svoji naravi pač ne more biti enakopravna, je pa lahko enakovredna moškemu. **V mnogočem je tudi večvredna.** Naj bo na to ponosna in naj se ne pusti, da jo odnesejo tokovi trenutne 'modernosti'.

S kako visokim spoštovanjem je naš Ivan Cankar v svojem srcu nosil podobo žene - matere. *Kaj bi rekel, če bi jo npr. danes srečal kot vojaka-tankista vrhniške kasarne, kako mu ponuja s tanka skodelico kave. Kako bi bil razočaran Ksaver Meško, če bi svojo mater srečal kot koroško borko-partizanko z brzostrelko na rami.*

In vendar niso daleč časi, ko so nam na silo hoteli sprevreči naše zdravo slovensko občutje,

Narava se bohota s svojo mladostjo (foto. L. Bekš)

nam v glavo in srce vbijali 'tujo učenost' - ideal neusmiljene, maščevalne, ideološko prenapete in borbene žene. Spominjam se, kako smo pred dobrim desetletjem, v mestu Krefeld (Severno Porenje), v maju praznovali materinski dan. Po slovenski maši smo za naše starše in matere skupaj s šolarji pripravili zelo lep program. Ob podobi Marije, naše duhovne matere, smo prikazali vrednost verne slovenske matere. Zatem so me otroci povabili na proslavo, ki jo je pripravila jugoslovanska učiteljica. Ubožci so morali predvajati skupinsko recitacijo, v kateri so na dan privlekli Rozo Luksemburško. Za njo pa še naše domače revolucionarke: Lidijo Šentjurčevo, Vido Tomšičevo in celo 'madame' Jovanko Broz. Eni so se zmrdovali, drugim pa je šlo na bruh... (saj razumete).

Da se lažje vživimo v 'tiste komične čase', vzamemo z mladino v roke slovenski prevod Guareschija, Don Camillo in Peppone. V črtici "Slikar" prikaže vso klavnost tovrstnega ženskega ideala.

"Gisella, ženska pri 40, je bila v vasi poosebljena proletarska revolucija. Brž ko je slišala, da je na kakšnem posestvu med delavci in gospodarji nastal manjši ali večji spor, je zajahala moževo dirkalno kolo in odvihrala, da bi lahko tam 'naelektrila zbrano množico'. Don Camillo je večkrat s sočutjem pomislil na Gisellinega moža, ki si je moral leta in leta sam šivati nogavice in kuhati kosila. V dogovoru z

Pogled na pobočje Stola (Karavanke), ko ga pobeli aprilski sneg (foto L. Bekš)

njim, jo je Don Camillo nekoč počakal v mraku, ji nataknil vrečo na glavo in jo zavlekel za mejo. Tu ji je njen mož rdeče poslikal zadnjico. Gisella je potem morala dolgo časa doma sedeti v bencinu, da si je lahko oprala 'rdečo' sramoto.

+ + +

Nad vso to tragično človeško omejenostjo in vulgarnim pretiranjem, visoko nad tem 'semnjem ničevosti' pa lebdi kot jutranja meglica, kot prosojna tančica nad nedostopnimi gorami, ljubkovana od prvih sončnih žarkov in živi pristno, prvotno, nedotaknjeno, očarljivo ženskost - **JUDOVSKO DEKLE, MIRJAM IZ NAZARETA**. Trdi vsakdanjik svojega pozemeljskega življenja je prešla kot

devica, kot zakonska žena, mati in vdova. Zato je postala za vse čase in rodove osrednja ženska podoba, **vzor ženskega**. S svojim pogumom, premočrnostjo in pokončnostjo, s svojimi drznimi ustvarjalnimi posegi v zgodovino pa je vzor tudi vsem moškim. 'Prva dama, Miss sveta'. Njen Sin jo je poveličal in jo povzdignil v 'Miss vesolja'. V glavi se ti zavrti ... vendar ob vsem tem ostane predvsem ženska in mati. Jezus v nekem privatnem razodetju pravi: "*Moja mama se je odločila za devištvo iz ljubezni. Toda, ker je imela popolno žensko naravo, je imela materinstvo v krvi in v duhu. Kajti žena je ustvarjena za materinstvo. Če je gluha za to, se izneveri sama sebi.*"

Vas pozdravlja vaš Don Kamilo

binkošti

Spričo tolikega gorja, krivic, laži, nasilja, lakote in končno tudi zaradi zavesti grešnosti, ali še lahko verjamemo v sadove vselega oznanila in Kristusovega odrešenja?

To vprašanje se verjetno večkrat postavlja vsakemu kristjanu. Judovska vera odgovarja, da odrešenik še ni prišel, zato je še toliko stvari postavljenih na glavo. Najvplivnejše gibanje stare dobe žgnoza' ali spoznanje - ta je aktualna tudi danes - ne išče odrešenja sveta. Stremi za tem, kako bi se čimprej znebili sveta. Znan je vzklík gnostikov: "Ustavite svet. Izstopil bom!" Pristaši gnoze se pred svetom zatekajo v naravo ali v kak namišljen svet ali pa se zapirajo v svojo notranjost.

Krščansko veselo oznanilo prinaša odrešenje, ki ne prihaja od tega sveta. Je od Boga in je namenjeno temu svetu. Jezusovo odrešenje je za vselej tu in za nas! "Kje?" se sprašujemo. Odgovor je: "V sv. Duhu."

uspela prisotnost

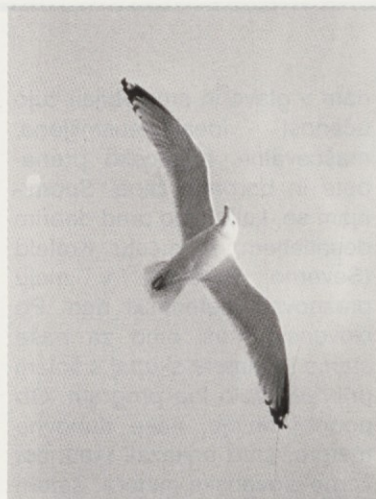
Sv. Duh je tista ustvarjalna živ-

ljenska moč. To izpovedujemo tudi v naši veroizpovedi: "Verujem v sv. Duha, Gospoda, ki oživlja!" Njegovo vrhunsko delo je gotovo Jezus Kristus; sv. Duh je žglavni' od spočetja preko vstajenja do poveličanja. V Jezusu Kristusu se je po sv. Duhu začelo novo življenje, nova stvar. Jezus je Kristus, kar pomeni **maziljen s sv. Duhom**. "Duh Gospodov je nad menoj, zato me je mazilil" (Lk 4,18). Kolikor je v nas Jezusovega Duha, toliko smo tudi odrešeni. Kristjan je namreč tisti, ki je **deležen Jezusovega maziljenja** po sv. Duhu.

To deleženje je popolnoma zastojnsko. Duh je poslan, da v vsakem trenutku življenja in zgodovine ponavzoci Jezusa, njegovo besedo in delo. Vsa stvarnost je prežeta s sv. Duhom, ki je Jezusov Duh. Zato pravi katekizem, da je Duh "učinkovita prisotnost in prisotna učinkovitost" poveličanega Gospoda v Cerkvi in v svetu. Ker pa je Duh dar in istočasno darovalec, je božja oseba. Kjer deluje On, se uveljavlja svoboda nove dobe in nove zaveze.

Vsak človek mora, kolikor je v njegovi moči, najti višji smisel življenja v skromni in neizogibni stvarnosti vsakdanjika.

Po Maeterlincku

kjer je Duh, tam je življenje

Sv. Duh od ljudi ne pričakuje velikih dejanj. Je tisti, ki jih vzpodbuja, da na izreden način opravljajo običajna in redna opravila (stran z rutino zlasti v verskem življenju!). Navaja jih k izpovedovanju vere v Jezusa Kristusa in k medsebojnemu povezovanju. Vzodbuja jih, da ne živijo po mesu', ampak da se dajo voditi Duhu. Njegovi sadovi so: "ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, blagost, dobrotljivost, zvestoba, krotkost, zadržanost" (Gal 5,22).

spomin prihoda sv. Duha

Zunanji dogodek, ki obeleži prihod sv. Duha na zemljo, so binkošti. Evangelist Luka jih navezuje na judovski praznik žetve, ki je bil spomin na sinajsko zavezo z Bogom. Nenadno razlitje sv. Duha evangelist opisuje s svetopisemskimi podobami, ki so bile takratnim Judom splošno znane: vihar simbolizira silo sv.

Duha, ognjeni jeziki razodevajo pogum in srčnost apostolov za širjenje vere, obvladovanje tujih jezikov kaže na to, da se začenja konec babilonske zmešnjave in da se bo odslej človeštvo združevalo v en rod. Apostoli so se hitro odzvali na vzpodbudo sv. Duha in začeli so misijonariti po vsem tedaj znanem svetu. Njihovo delovanje spremljajo čudeži in posebni božji darovi. Presenetljivo je tudi dejstvo, da so se med verskimi skupnostmi iz poganstva ter prvim občestvom (kristjani iz Jeruzalema) kmalu spletle trdne prijateljske vezi. **Sv. Duh zbira ljudi v eno družino!**

dejavnost sv. Duha je raznovrstna

On razodeva, da je stvarstvo božji dar; milost v širokem smislu. **Nič kar biva, ni samo po sebi umevno in nujno.** Veren človek zato tudi v vsakdanjih danostih odkriva sledove božje dobrote in se zanjo zahvaljuje. Sv. Duh je še posebej dejaven tam, kjer se prebuja novo življenje, kjer človeštvo stremi k pravičnosti, svo-

bodi in miru. Je navzoč, kjer se človek odpoveduje samoljubju, kjer posameznik odpušča in ljubi, ne da bi pričakoval protiusluge. Kjer se že danes 'živi ljubezen', tam človek okuša nekaj žbožjega kraljestva', ki bo prišlo ob koncu časov.

Ko je človek brezpogojno sprejet tak kakršen je, potem lahko rečemo, da je ljubljen. A popolno ljubezen lahko podari samo Bog. In On se nam dejansko podarja in nas sprejema v božjo skupnost. *"Ako je kdo v Kristusu, je novo stvarjenje"* (1 Kor 5,17). **Milost je prijateljstvo in skupnost z Bogom.** V pismu Rimljanom beremo, da je *božja ljubezen razlita v naša srca* (Rim 5,5). Sv. Pavel pa Korinčanom sporoča, da so *verniki tempelj sv. Duha*. In končno - **po Njem smo prizveti v skupnost božjega Trojstva.** Kako neizrekijiva skrivnost je to!

Božje prijateljstvo se izraža in je zaznavno na različne načine. Sv. Duh zdravi in posvečuje človeka ter ga navezuje na Boga. V tem je človekova popolnost. Sv. Duh se pridružuje vsem **človeškim odnosom** in nam pomaga k prijateljstvu, pripravljenosti za pomoč, spravljivosti, nesebičnosti, še prej pa seveda k pravičnosti, brez katere bi bila ljubezen prazna. Sv. Duh oblikuje tudi odnose z Jezusom. Njegov prijatelj je tisti, ki rad bere Sveto pismo, ga premišljuje, skuša živeti po evangelijskih blagrh, prejema obhajilo in pomaga ubogim. Tako že tu na zemlji na svoj način okušamo božje otroštvo, saj le v sv. Duhu lahko rečemo: "Abba - Oče!" Kdor se odpre sv. Duhu uživa globok mir, tolažbo in radost.

pripravil B. Makovec

prodajalna resnice

Komaj sem mogel verjeti svojim očem, ko sem prečital ime trgovine: PRODAJALNA RESNICE. V njej so torej prodajali resnico.

Prodajalka je bila zelo ljubezniva. Kakšne vrste resnico hočem kupiti, delno ali popolno? Seveda popolno. Nikakršnih prevar, nobenih prirojavanj in olepšav ne potrebujem. Hotel sem svojo resnico čisto, jasno in popolno. Napotila me je na drugi konec trgovine, kjer so prodajali popolno resnico.

Tam me je prodajalec sočutno pogledal in mi pokazal cenik. "Cena je zelo visoka, gospod," je rekel. "Kolikšna je?" sem vprašal odločen, da vzamem popolno resnico, naj stane, kolikor hoče. "Če vzamete to," je dejal, "boste za vedno izgubili svoj mir."

Žalosten sem odšel iz trgovine. Predstavljaj sem si, da lahko dobim popolno resnico prav poceni. Še vedno nisem pripravljen na Resnico. Tu in tam potrebujem svoj mir in počitek. Še vedno moram s svojimi izgovori in olepšavami varati samega sebe. Zatekam se v zavetje svojih verovanj, o katerih sploh ne dvomim.

predstavitev

ZAKRAMENT SVETEGA ZAKONA

Katekizem katoliške Cerkve nam takoj v prvem stavku spregovori o krščanskem pojmovanju zakonske zveze med možem in ženo. Zakonsko zvezo je Bog, kot najvažnejšo človeško skupnost, **povzdignil v zakrament.**

"Zakonska zveza, s katero mož in žena ustvarita dosmrtno življenjsko skupnost, je po svoji naravi naravnana na blagor zakoncev in na roditel in vzgojo otrok, je med krščenimi od Kristusa Gospoda povzdignjena v dostojanstvo zakramenta".¹

Zakramentalna povzdignjenost pomeni predvsem to, da ji Cerkev priznava njeno veliko vlogo, ki jo ta naravna ustanova poseduje v božjem nauku. Pomembna je za človeka kot posameznika in za njegove odnose s tistimi ljudmi, ki so mu najbližji. Težo nakazuje tudi zahtevnost. Za zakon v krščanskem smislu ni dovolj zgolj neko nagnenje ali pa določena duhovna bližina med moškim in žensko. Zahteva se zavestno sprejemanje celotne odgovornosti, ki jo zakonsko razmerje narekuje. Zahtevane stvari so naslednje: **svobodna odločitev, neločljivost, enost in odprta pripravljenost za sprejemanje življenja.**

Katekizem najprej govori o božji zamisli zakona. Spominja, da se Sveto pismo začenja z opisom stvarjenja človeka - moža in žene - po božji podobi in sličnosti. Takoj na začetku poročila o človeku je torej podčrtana njegova **"bogopodobnost"**. S tem

je že nakazan osnovni ton vse človekove življenjske naloge. Vedno znova bo moral sam v sebi upoštevati to najglobljo resnico o sebi, da je namreč v njegovem srcu odsev božanskega in to določa njegovo hrepenenje in njegovo delovanje. Če bo hotel v svojem srcu ohraniti mir in srečo, bo moral biti pozoren do svoje bogopodobnosti.

Tako tudi v tej najbolj naravni zvezi med možem in ženo - v zakonski skupnosti - ne more biti drugega namena kakor je iskanje božje zamisli o njem. V točki 1603 Katekizem pravi:

"Temelje in posebne zakonitosti je globoki skupnosti življenja in ljubezni med zakonce dal Stvarnik; Bog sam je začetnik zakona."²

Poklicanost v zakon je zapisana v samo naravo moža in žene, kakršna sta izšla iz Stvarnikove roke. Zakon ni zgolj človeška ustanova, kljub številnim spremembam, ki jih je mogel v stoletjih prestat v različnih kulturah, socialnih ureditvah in duhovni držah. Zaradi teh različnosti ne

Kar je Bog združil...

smemo pozabiti na skupne in trajne poteze. Čeprav dostojanstvo te ustanove ne preseva povsod z istim sijajem, obstaja v vseh kulturah neki čut za veličino zakonske zveze."

Danes je prav ta predpostavka o božjem izvoru in božjem temelju zakona v javnosti precej odrinjena. To se zlasti vidi v velikem številu necerkveno poročenih kristjanov, ki pri svojem **neobhajanju** zakramenta svetega zakona ne čutijo nobenega neskladja z božjim naukom. Za cerkveno poroko se mnogokrat odločajo zelo tradicionalistično in so velikokrat povsem 'uporabniški' (cerkvena poroka je lepša, bolj slovesna). Kje je zavest Božjega blagoslova te naravne zveze, obljuba, da nam bo stal ob strani v sreči in nesreči... kar je Bog združil...

Današnji človek je padel pod vplivi javnomnenjskega enoumja. To pomeni, da veliko ljudi sprejema mnenja in življenjska načela iz splošnega ali pa programiranega 'nauka'. Velik vpliv imajo pri tem sredstva obveščanja, časopisi in predvsem TV. Pri tem opazimo vedno bolj uveljavljajoči se liberalizem in individualizem, na drugi strani pa je tu družina, ki zaradi novih oblik življenja in dela ni mogla več opraviti tistega dela vzgoje, ki ga ne more nadomestiti nobena druga ustanova. Versko zavedni zakonci danes uporabijo mnogo več časa zato, da bi svoje otroke obvarovali pred vplivi ulice in televizije, ki jim lahko odvzamejo pravo razumevanje in poslušnost božji besedi.

Pripravil jp

¹ KKC 1601

² CS 48,1

(se nadaljuje)

Slovenija

Moja dežela.

na sploh

MARIJA V SLOVENSKI UMETNOSTI

Celjska Mohorjeva družba je založila knjigo prof. L. Menašeja o Mariji v slikarstvu in kiparstvu na naših tleh. Od 12. stoletja do 1. svet. vojne je v razkošno opremljeni knjigi zbranih 309 barvnih reprodukcij Marijinih upodobitev. Liki predstavljajo dogodke iz Marijinega življenja, pobožnost Slovencev do nje in izražajo

tudi znanstveno versko vsebino. Besedni del, ki obsega 376 strani pojasnjuje osemsto let marijanske likovne umetnosti na slovenskih tleh. Tudi po evropskih merilih so prizadevanja naroda in dela znanih in neznanih avtorjev obudovanja vredna dejavnost.

MATERINSKI DAN

Okoli 25. marca, praznika Marijinega oznanenja, smo Slovenci v skoraj vseh večjih krajih praznovali materinski dan. S kulturnimi prireditvami, obdarovanji in dobrimi željami smo se spomnili vseh mater in žena, ki drže

Znamenje ob cesti, ki pelje v Radovljico (foto L. Bekš)

'tri vogale' hiše in jim posvetili prav posebno pozornost. Praznik, ki se je začel uveljavljati nekako pred petimi leti, vedno bolj pridobiva na pomembnosti.

KNJIGA O ROMARSKIH POTEH

Izpod peresa F. Petriča smo dobili knjigo z naslovom "Duša, le pojdi z mano". V naslednjih letih bodo izšle še tri z enako vsebino: slovenski romarski kraji. V knjigi je na 184 straneh opisanih 42 slovenskih božjih poti, ki so predstavljene s 87 barvnimi slikami in prav toliko črno belimi. Zemljepisna razprostranjenost krajev je zajeta v romarskem zemljevidu. O vsaki božji poti je podan točen naziv, možnost dostopa, glavni romarski shodi in kratka zgodovina poti. Knjiga je pisana z očmi romarja in je razumljiva vsem, ko razkriva naravne in kulturne vrednote slovenskih cerkvenih pomnikov.

VELIKONOČNI PIRHI

V atriju ljubljanskega Magistrata

DAN POTEH

S TEM PODPISOM SMO NA DOBRI POTI, DA DOBIMO TISTO, KAR SMO SI TAKO ŽELELI.

Karikatura: Marko Kočevar

*Množica ljudi, ki se je na Tromostovju zbrala v podporo Janezu Janshi
(foto L. Bekš)*

so 29. marca odprli razstavo pirhoh, ki jo je organiziralo časopisno podjetje "Kmečki glas". Med pirhi, ki so prispeli na natečaj, je komisija izbrala najbolj domiselne, pet najboljših pa posebej nagradila. Ljubljanski nadškof je razstavo odprl in blagoslovil ter s tem poudaril pomen tega našega, morda najbolj razširjenega kulturno-verskega izročila.

Podobne prireditve so bile tudi drugod po Sloveniji; največ v Beli krajini, kjer naj bi bil izvor barvanja jajc.

DR. ANTON BREZNIK

V Ihanu, rojstnem kraju slavista in duhovnika dr. Antona Breznika, so 26. marca praznovali 50. obletnico njegove smrti. V slovesnem nagovoru je bila opisana pomembnost njegovih knjig in razprav - skupaj 148 naslovov - za slovenski jezik. Kulturni del prireditve so zapolnili cerkveni pevski zbor, kamniški koledniki in recitatorji. Spominske svečanosti so

se udeležili cerkveni dostojanstveniki, predstavniki oblasti in kulture. Številne narodne noše so po svoje potrdile svečanost dneva.

Obletnice smrti dr. Breznika so se spomnili tudi na ljubljanskih Žalah in v Zavodu sv. Stanislava v Šentvidu pri Ljubljani, kjer je bil pokojni dolga leta ravnatelj.

JOŽETI IN JOŽICE

Zdi se, da je pri Slovencih sv. Jožef 'najpopularnejši' svetnik. Statistika kaže, da je pri nas okoli 50.000 Jožetov in Jožic; noben drug svetnik nima toliko 'varovancev'.

Sv. Jožef je bil nekdanj patron vseh slovenskih dežel, v novjšem času delavcev, predvsem obrtnikov (zlasti mizarjev, tesarjev, drvarjev); je tudi zaščitnik zaročencev in zakoncev ... dober značilec pomladi itd.

GOSPODARSTVO

Obseg gospodarske dejavnosti

se v zadnjih mesecih počasi, a stanovito večja in število brezposelnih upada, čeprav le po en odstotek na mesec. S 1. aprilom so se podražili mleko, bencin in električna energija. Devizne rezerve so narasle.

ČEBELARSTVO

V grosupeljsko združenje čebelarjev so včlanjeni tudi čebelarji iz dobropoljskega, krkovskega in stičenskega področja - skupaj jih je 150 in premorejo 3500 gospodarskih panjev. Pri njihovem delovanju se jim ne obetajo prav nič dobri časi. Izgubili so paše v republikah bivše Jugoslavije pri tem, da se jim zapirajo domače, ki so vse bolj siromasne zaradi hidro - agromelioracije, pesticidov itd. Izkupiček od pridelanega medu klestijo tuja konkurenca, stroški registracij specialnih vozil, zavarovanj... Država se sicer prizadeva pospeševati in ščititi čebelarstvo, vendar je to v primerjavi s koristmi, ki jih imamo od čebel, veliko premalo. Država naj bi čimprej omejila uvoz nekvalitetnega medu, ki ga ponujajo na trgu.

KOŠARKARSKI EVROPSKI PRVAKI

Ljubljanski košarkarski klub Smelt-Olimpija je v Lausanni (Švica) osvojil pokal evropskih pokalnih tekmovalcev. V finalni tekmi je premagal prvaka iz Baskije (Španija). Mala slovenska državica si tudi s športnimi zmagami pridobiva ugled v Evropi.

REKORDNI SMUČARSKI SKOKI

Sredi marca je bil v Planici

dosežen nov svetovni rekord s skokom 209 m. Skakalci so potem še trikrat preskočili magično mejo 200 metrov. To priča, da je naša velikanka tehnično dovršeno izdelana. Kljub tako velikim daljavam so vsi tekmovalci pohvalili njeno varnost. Tudi to je točka več v mednarodnem ugledu naše domovine.

KMEČKI TURIZEM

Na sejmu Alpe-Adria je bil predstavljen katalog turističnih uslug. V njem najdemo naslove 116 turističnih kmetij, 60 izletniških kmetij in 20 penzionov na podeželju; predstavljene so še gostilne, naravna zdravilišča, Lipica, Haloze ter tri turistične kmetije, ki nudijo "aktivne počitnice". Iz kataloga tudi povzemamo, da je letos kmečki turizem bogatejši za 820 ležišč.

NEUČINKOVITOST SLOVENSKEGA ŠOLSTVA

Zveza prijateljev mladine je pripravila "okroglo mizo" o privatnih inštrukcijah. Iz rezultatov ankete je razvidno, da skoraj polovica otrok in študentov išče dodatno pomoč pri učenju z namenom, da bi bile ocene boljše in dobra petina, da bi bile vsaj pozitivne.

Dve tretjini srednješolcev in 30 odstotkov osnovnošolcev je izjavilo, da jih nihče ni učil, kako se učiti in naučiti neko snov. Eno tretjino osnovnošolcev so to učili starši, učitelji pa le slabo petino! Največ učencev išče pomoč za matematiko, slede jim tuji jeziki, nato slovenščina, kemija in biologija.

Prisotni za to stanje krivijo šolski sistem in zahtevajo, da skrajšajo učne programe in da

Zbrani pred parlamentom so vse prej kot zadovoljni s sedanjo vlado (foto L. Bekš)

učencem nudijo bolj solidno osnovno znanje.

NOVA STANOVANJA

Lani so v 28 slovenskih občinah dogradili le 768 stanovanj - največ v Mariboru in sicer 154, v Ljubljani-Bežigrad 134 stanovanj, v Kopru 81 ... Na začetku letošnjega leta je bilo v delu samo 699 stanovanj in toliko jih bo letos tudi dograjenih (za vso Slovenijo). Pred desetimi leti so gradbinci postavili 5189 novih stanovanj, leta 1992 še 1273. Lani je bilo zgrajenih največ dvosobnih (334); povprečna velikost stanovanja je bila 62 kv. metrov.

od tu in tam

GORNJA RADGONA

V sušnih mesecih leta 1992 in 1993 so gasilci v oddaljenih krajih dnevno iztočili po 50.000 l vode.

Jesensko in zimsko deževje je sicer napolnilo vodne hrame in podtalnico, a gasilci še vedno oskrbujejo z vodo (v januarju in februarju po 150.000 l) kmetije po gričevnatih predelih. Če ne bo obilnejšega dežja, bodo letos potrebe po vodi večje kot lani.

KOČEVJE

V vaseh ob Kolpi okoli 200 slovenskih družin troši hrvaško električno energijo, na nasprotnem bregu pa se 300 hrvaških gospodinjstev napaja iz slovenskih elektrarn. Neurejenost najbolj čutijo serviserji, ki morajo velikokrat prestopati mejo, kar je ob natančnih carinikih postala zelo zoprna zadeva. Oblasti zatrjujejo, da bi preureditev omrežja stala 3 milijone DEM.

LIMBARSKA GORA

Množični pomladanski vzpon na Limbarsko goro je tudi letos uspel. Obiskovalcev je bilo precej

Zadnji posveti 'desnih' poslancev na hodniku slovenskega parlamenta: "Kako bomo 'obranili' Janeza Janšo?" (foto L. Bekš)

prek tisoč (zlasti mladine in družin z majhnimi otroci) in vsi so prejeli rdeč nagelj. Prireditve so popestrili pevski zbori, glasbene skupine in recitatorji. K dobremu razpoloženju je pripomogla tudi bogata ponudba jedaače in pijače. Pohod na Limbarsko goro je postal že tradicionalen.

POSTOJNA

V koncertni dvorani Postojnske jame se je 20. marca pričela 25. revija primorskih in zamejskih pevskih zborov Primorska poje. Na največji primorski zborovski prireditvi je sodelovalo 116 pevskih skupin (od kvintetov do mešanih zborov). Prva taka prireditev je bila leta 1989 in sicer v istem kraju in dvorani kot letošnja.

RIBNICA

Društvo za pomoč duševno prizadetim je organiziralo tekmo v malem nogometu (državni poslanci proti politikom), nastop ple-

snih skupin iz Ribnice in Ljubljane ter koncert Ribniškega pihalnega orkestra. Izkupiček je Društvo namenilo duševno prizadetim.

SINJI VRH PRI VINICI

Prebivalci Poljsanske doline v Beli krajini so pod geslom "Uredimo naše lepe vasi v deželi bréz in prijaznih ljudi" očistili okolje smeti in odpadkov. Akcije, ki je zajela področje med Vinico in Starim trgom, se je udeležila večina krajanov obkolpskih vasi. Očistili so tudi divja odlagališča in okoliške gozdove. Posnemanja vredna akcija bi morala postati rutinska skrb občanov po Sloveniji.

SPODNJA IDRİJA

Most čez potok Kanomljico je dograjen. Služil bo pešcem, nosi pa tudi visokonapetostne kable in telefonske vode. S svojo izvirno obliko poživi sicer pusti izgled industrijskega dela Spodnje Idrije. Nosilec gradnje je bilo podjetje Elektroprimorska.

SROBOTNIK

Prebivalci obkolpskih vasi med Petrino in Osilnico so razširili in obnovili stari vaški kolovoz (3,5 km), s čimer so po slovenski strani povezali navedena naselja. Odslej bodo nemoteno in brez prestopanja meja prihajali domov in se oskrbovali z blagom in materialom. Ob otvoritvi so pripravili kratko slovesnost. Na žalost cestna povezava nima uradne potrditve in ustrezno ministrstvo zahteva, da jo zasujejo. Vaščani ne bodo odstopili od zahtev, ki so jih že pred letom naslovili na občinske in republiške organe.

ŠOBEC

Turistično društvo Lesce, kamor sodi tudi kamp Šobec, je lani ustvarilo petinpetdeset milijonov tolarjev prihodka in skoraj dva milijona tolarjev dobička. Letos pričakujejo okoli 60.000 nočitev; dobro šestino več kot lani. Tujih gostov je bilo lani okrog pettisoč, domačih samo štiritisoč. Izkupiček iz leta 1993 naj bi deloma vložili v dodatne turistične usluge.

TOLMIN

Turistična zveza Slovenije je v tem kraju organizirala ocenjevanje uslug na mejnih prehodih s tujino. Priznanja za prizadevanja mejnih organov, da bi se turist že ob vstopu v državo počutil kot dobrodošel gost, so prejeli mejni prehodi Šentilj, Vrtojba, Holmec, Robič pri Kobaridu, Obrežje, Dolga vas, Škofije in Krvavi potok. Ocenjevanja so se udeležili tudi predstavniki ustreznih ministrstev in poudarili, da bodo s posodabljanjem opreme in šolanjem ljudi skušali pripomoči k uresničevanju prej navedenega cilja.

vrenje v slovenskem kotlu

biti ali ne biti

To je vprašanje na katerega, morajo danes odgovoriti krščanski demokrati na Slovenskem. Potem, ko se je v tako kratkem času dogodilo toliko političnih sprememb in ko so se na novo oblikovali centri moči, se zdi, da Peterletova stranka ostaja korak zadaj, nedefinirana, neodločna in **polna nekakšnih pomladnih 'mor'**, ki pa bi jih kot zrela stranka morala že zdavnaj preboleti. V času, ko so v liberalce preoblečeni komunisti, ki jim vsaj idejno načeluje vsem znani predsednik, uspeli v eni noči 'vreči' ministra Janšo, ko je večina (vsaj po raziskavah, ki pa niso nujno pravilne) Slovencev nasprotovala tako pobalinskemu obnašanju vladajočih strank, so krščanski demokrati **'spali spanje pravičnega'**. To ne pomeni, da so podpirali sam postopek, ki se je vodil v parlamentu. Pomeni pa to, da so s svojo 'mlačno' jasnostjo izgubili velik del volilnega telesa.

To se je vsaj deloma pokazalo že na prvem protikorupcijskem zborovanju, ko je 'ista' množica, ki jih je nekoč 'burno' pozdravljala, kot nosilce nove pomladi, kot tiste, ki nimajo 'umazanih rok', sedaj zelo odločno izžvižgala. Vem, da ta populacija ne more biti merilo, ki bi ga lahko preprosto posplošili, je pa jasen znak, da se je nekaj spremenilo.

Pri tem pa nastaja nov desni blok, ki ga sestavljajo Podobnikova Ljudska stranka, Janševi Socialdemokrati in Gošnjikovi Zeleni skupaj z nekaterimi neodvisni poslanci, ki so do časa sprevideli nakane Jelinčičeve stranke. Zdi se, da je Podobnik prepustil vlogo voditelja Janši, ki bo tako poskušal poenotiti delovanje desno-sredinskih strank.

Krščanski demokrati pa ostajajo nekje na sredi. **Odločajo se med pozicijo in opozicijo**, med vladanjem in bojem. Postavlja pa se vprašanje 'cene' takšnega obnašanja. Kje je meja, ki jo ne smejo prestopiti?

Biti v vladi pomeni biti pri vzvodih oblasti, moči in odločanja. Tam se odloča o pomembnih vprašanjih. Biti v vladi pomeni za njih biti zunanji minister, biti minister za notranje zadeve, minister za ceste in še vrsto sekretarskih mest, ki resnici na ljubo pomenijo določen vzvod oblasti. Če pa se jim izide sedanja računica in v vladi ostanejo sami skupaj z Drnovškovi liberalci (brez Združene liste - ex komunisti), potem to pomeni **pri-dobitev novih ministrskih mest** (vsaj mesto ministra za gospodarstvo). To pa so ob navidezni gospodarski rasti mesta, ki bodo na prihodnjih volitvah imela za sabo dokaj ugodno dediščino: izgradnja cestnega križa, ki se je začela z vso silovitostjo; dokaj

Ponedeljek, 28. marca, PARLAMENT:

Državni zbor je razrešil obrambnega ministra Janeza Janšo. Okoli pol ene zjutraj je komisija preštela glasove poslancev in sporočila izide glasovanja. Od 88 poslancev jih je 49 glasovalo za razrešitev obrambnega ministra Janeza Janše, 39 pa jih je glasovalo proti. Pred parlamentom je kljub pozni uri še vztrajala skupina ljudi, ki so protestirali proti razrešitvi Janeza Janše (protesti so se nadaljevali tudi naslednji dan). Okoli druge ure zjutraj je državni zbor Jelka Kacina imenoval za obrambnega ministra, nekaj minut kasneje je ta pred državnim zborom tudi prisegel. Poslanci so skoraj soglasno podprli predlog Ignaca Polajnarja, SKD, naj predsednik države Milan Kučan nastopi pred poslanci na redni seji in pojasni in utemelji svoje besede, izrečene v Novi Gorici na poslanskem večeru Boruta Pahorja.

STRANKE: Dan prej so na veliko razpravljali tudi organi slovenskih krščanskih demokratov, pri čemer se je pokazalo, da članstvo na primer Janšo gleda drugače kot vodstvo stranke. Član-

stvo je namreč odločno zahtevalo, naj se SKD v primeru razrešitve obrambnega ministra umakne iz koalicije. V stranki pa se je izoblikovala tudi "mehkejša" struja, ki je bila prepričana, da krščanska demokracija ne more plačevati računov za nekatere "ne preveč domišljene, predvsem pa pre nagljene in samovoljne poteze" obrambnega ministra oziroma da obstaja meja, do katere naj krščanski demokrati prevzamejo skrb za politično usodo Janeza Janše.

Sreda, 30. marca

PARTNERSTVO ZA MIR:
Dr. Janez Drnovšek je podpisal t.i. okvirni dokument Partnerstva za mir.

IZJAVE:

Marjan Podobnik: "V naši stranki nismo razočarani nad rezultati glasovanja o Janezu Janši, ampak nad načinom, kako se je to zgodilo".

Janez Janša dr. Janezu Drnovšku: "Kdaj bodo obračunali z vami, je le vprašanje časa."

Viktor Miklavčič: Ko sem na TV gledal ta "ljubljski proces", in to kar devet ur, so se v mojih mislih zvrstili vsi politični procesi zadnjih 45 let. Vse je bilo enako, identično, samo akterji so bili drugi in tudi ambient, v katerem so se podobni procesi dogajali nekoč.

uspešen nastop v zunanji politiki (pridružitve k Partnerstvu za mir, mogoče pridruženo članstvo v Evropski uniji, popolno priznanje Slovenije - brez namigovanj na nove povezave z državami iz ex Jugoslavije...); določena stabilnost na notranje-varnostnem področju; boljši gospodarski položaj...

Na drugi strani pa to pomeni izgubo določenega dela volilnega telesa, ki jim ne bo odpustil, da so bili pripravljeni 'dovoliti' padec določenih ljudi, ki so s svojimi dejanji postali simbol slovenske pomladi. Skoraj zagotovo pa drži trditev, da ne morejo računati na glasove tistih, ki so na prejšnjih volitvah glasovali za Drnovškove liberalce ali pa celo za Združeno listo. Nenazadnje pa je tu še možen razkol v sami stranki. Ve se, da določen del sveta stranke ne podpira potez, ki jih vleče sedanje vodstvo. Pri tem pa se slišijo tudi zelo ostre besede na rovaš samega vrha stranke.

Res je, da se politika dela na dolge korake, ki pa ne smejo biti predolgi. In tu je ta meja, tu je vprašanje cene, na katero bodo krščanski demokrati morali čimprej odgovoriti in to z **jasno besedo**. Kako hitro se lahko izgubi zaupanje, ki so si ga morali pridobivati skozi vrsto let? Politik pa je lahko politik samo, če ima za sabo določen del volilcev, ki ga pripeljejo v parlament. In to je neizpodbitno dejstvo.

Biti v vladi samo za 'okras', s katerim se nekateri hvalijo v tujini, ki pa nima dolgega veka?

Ali pa je to čas "treznih glav", ki vidijo dlje in so pripravljene tvegati.

Biti ali ne biti?

Ljubo Bekš

tretji val kučanizacije

Za Našo luč komentira zadnje dogodke novinar Slovenca - Igor Kršinar

Z zadnjimi dogodki v slovenskem parlamentu postaja čedalje več Slovincem jasno, kaj se dogaja v slovenski politiki. Da ne živimo v normalni večstrankarski demokraciji in da nismo na poti v gospodarsko uspešno zahodno Evropo. Slovenija se približuje latinsko-ameriškim banana republikam, kateri vladajo prikriti krogi, povezani z nedemokratsko politično hunto.

Po prvih svobodnih volitvah, ki pa še zdaleč niso bile poštene, so oblast prevzele demokratske stranke. Takoj po osamosvojitvi pa so znotraj Demosove koalicije nastale močne razpoke. V današnjih dneh postaja jasno, da so jih povzročili komunistični vrnjenci znotraj posameznih demokratskih strank. Nekateri med njimi so celo aktivno sodelovali v ustanavljanju novih strank (na primer informator "Galeb" v SDZ), drugi pa so se jim priključili pozneje (kot "Padalec" v SNS). Pred prvimi volitvami je bila najbolj perspektivna stranka Slovenska demokratska zveza, zato so se vanjo po partijskih navodilih včlanjevali domnevni oporečniki. Ti so kasneje uprizorili zaustavljanje desnice in Peterletove krščanske demokracije. Ker jim to ni uspelo v SDZ, so ustanovili Demokrasko

stranko ter zaustavili Demos. Pri tem pa so si pomagali tudi z vrinjenci v socialdemokratski stranki in pri zelenih. Prva restavracija komunizma na novih temeljih (kučanizacije) je uspela.

Treba se je bilo le še pripraviti na volitve in na njih prevzeti še nadaljnje položaje. Zato so volilcem podtaknili še enega trojanskega konja - Zmaga Jelinčiča in njegovo Slovensko nacionalno stranko. Ta je prevzela glasove Pirnatovim narodnim demokratom, Grosovim liberalcem in Pučnikovim (zdaj Janševim) socialdemokratom ter prišla v parlament kot nacionalistični lobi predsednika Kučana. Vendar pa Jelinčiču ni uspelo pokoriti vseh poslancev, nasprotno, večina ga je zapustila. Medtem so se razcepili tudi zeleni in v parlamentu je ostal tisti njihov del, ki spominja na lubenico. Parlament je prevzel nekoč vodilni komunist in nekdanji industrijski minister v komunistični (Zemljaričevi) vladi Herman Rigelnik (razlika med njim in dr. Francetom Bučarjem je več kot očitna). Liberalno prebarvani komunisti pod vodstvom nekdanjega jugopredsednika dr. Janeza Drnovška so krščanske demokrate uspeli prepričati o skupnem sodelovanju v vladi s Ribičič-Kocijančičevimi postkomunisti. Kolikšne zasluge so pri tem imeli komunistični vrinjenci znotraj Peterletove krščanske demokracije, lahko sklepamo po strmoglavljenju Janeza Janše. Vsekakor pa je zasluga krščanskih demokratov pritisk na neokomunistični lobi, da tudi po

volitvah obrambni resor obdrži Janeza Janša. Drnovšek je v to takrat s težkim srcem privolil, toda njegov temeljni namen je bil prikazati se kot liberalni demokrat Genscherjevega tipa, medtem ko lahko z Janšo opravi kasneje. To mu je tudi uspelo in tako se je zgodila druga restavracija starega sistema na novih temeljih (kučanizacija).

Vlada narodne enotnosti, ki je spominjala na zadnjo poljsko komunistično vlado, se ni mogla obdržati iz naslednjega razloga: demokratični parlamentarni manjšini je včasih le uspelo preglasovati neokomunistično večino. Tako je neokomunistični blok pod vodstvom predsednika Kučana, ki je v tej državi očitno veliko več kot ustavno določena figura, izpeljal še eno veliko akcijo. Pod pretezo združevanja sredine (ta sredina spominja prej na vmesno pot Titovih komunistov med stalinizmom in socialdemokracijo) je najuspešnejša neokomunistična stranka LDS 'požrla' poslance Demokratske in ekosocialne stranke (izvoljene poslance na listi stranke Zelenih, ki je zdaj zunaj parlamenta). Tako je pridobila še osem poslušnih poslancev, ki so "zrelostni izpit" položili ob strmoglavljenju Janeza Janše. Z njimi si je kučanovski blok zagotovil primat nad parlamentom, saj tako obvladuje 30 poslancev Drnovškove Liberalne demokracije, 14 poslancev Kocijančičeve Združene liste, štiri Jelinčičeve "padalce", dva manjšinca ter še neznano število poslancev tako imenovanih desnih in sredinskih strank.

V takšni sestavi je lahko

spretno izvedel še zadnji val kučanizacije, prevzem obrambnega ministrstva. Janez Janša je bil postleveci "iver v očesu" zaradi tega, ker je nadzoroval tudi obveščevalno službo v tem resorju. Z njo je razkrival gospodarske nečednosti vladajoče elite, pri tem pa je razkril celo delovanje skrivne neokomunistične organizacije, ki je skupaj z uradnimi obveščevalnimi službami postavljala teren za odstranitev nasprotnikov z državnih organov. Za Janšo je na vrsti še ureditev razmer na RTV Slovenija, ki jo potrebuje za volitve ter v pravosodnih organih, kjer je treba odstraniti še nekaj neodvisnih ljudi, kot sta državni tožilec Anton Drobnič in ljubljanski tožilec Tomaž Miklavčič. Oblast bo znova v rokah Kučanovih ljudi, ki jo bodo "požegnali" še krščanski demokrati s svojo asistenco v vladi. Peterletova kolaboracija s kučanovskim blokom postaja čedalje manj razumljiva, hkrati pa krščanska demokracija javno označuje nekoč zavezniške demokratične stranke (ljudsko, socialdemokratsko stranko in zelene) za ekstremistične in populistične. Tako so namreč demokratične stranke imenovali prav komunisti. S tem so sprožili tudi obratne očitke, češ da so se krščanski demokrati prodali za "judeževe denarce" oziroma stolčke. Protikomunistični blok je tako uspešno razklan. Opozicijske stranke, zdaj so tudi uradno dobile svojega voditelja - Janeza Janšo, pa bodo z raznimi protikorupcijskimi shodi opozarjale na to, da so ostale le "glas vpijočega v puščavi".

dom in družina

zdrave korenine

Izseljenski župnik Blažinc je že čutil v kosteh, da je teža njegovih nalog sem in tja dosegla mejo njegovih sposobnosti in moči. Nekam neprijazno do samega sebe je sprejemal takšne pomisleke, ki so se mu zadnji čas že pogosteje pojavljale v pameti in ga niso več hotele takoj zapustiti, ko si je bolj v glavi kot zares zamahnil in si dopovedal,

da so to preobložene misli.

Veliki teden je bil ves naravan na naloge, ki jih mora postoriti. Vedno je ta teden obiskal vse najtežje bolnike na terenu. Prednost so imeli tisti, ki so bolj oddaljeni in ki so na poti s težjim križem. Rad je to delal na veliki teden. Ljudje so mu bili hvaležni. To je najbolj njihov teden. **Teden trpečih.** Vedno znova je pogovor speljal na doprinos trpečih tega sveta pri božjem odrešitvenem načrtu.

To je znal sebi vedno tako razumljivo in spodobno razložiti. Ko je bil v pogovoru s trpini je tolikokrat prišel v zadrego. Kako naj vendar človeku dopoveš, da je častni in aktivni sodelavec z Gospodom na poti na Kalvarijo, kjer je bil odrešen ves svet?

Včasih se je vprašal, potem ko je sam spet sedel v avtu in brzel naprej k naslednjemu rojaku, ali bi sam znal sprejeti takšno, z boleznijo vsiljeno vlogo soodreševanja sveta, ki je noben zdrav ne vidi prav in ne priznava. Bolnika vsi le pomilujejo.

Ta dan je bil že četrtek. Veliki četrtek. Na vsak način je želel ujeti krizmeno mašo v stolni cerkvi. To leto je škof napravil izjemo. Ni povabil le duhovnikov, pač pa naj imajo nekaj zadoščanja tudi mašni pomočniki. Povabljeni so bili torej predvsem ministranti. On ni imel nikogar, ki bi ga peljal tja. In to mu ni bilo najbolj prav. Neko nedoločeno nelagodje ga je obhajalo v srcu. Raje bi bil v družbi nekaj fantov, ki mu sicer pomagajo kot mašni strežniki. Pa kaj se hoče, v teh izseljenskih razmerah je toliko stvari neuresničljivih. Maša se je že začela, ko je vstopil v

stolnico. Postavil se je bolj zadaj, ker so bile klopi v cerkvi tako in tako vse v belem od ministrantskih oblek. Tudi odraslih je bilo kar nekaj v cerkvi. Vendar ne toliko kot prejšnja leta. Pomožni škof se je v pridigi obrnil predvsem na povabljenе ministrante. Zanimivo, kako škof poskuša spregovoriti večjim ali manjšim nadobudnežem vseh starosti in jih tako nevsiljivo pritegniti k pozornosti do božjega klica.

Po pridigi je bil blagoslov olj: krizme, krstnega in bolniškega olja. Diakoni so slovesno, v sprevedu po vsej cerkvi prinesli posode iz zakristije. Ko so korakali mimo njega, je drugega med njimi zasukalo in potegnilo nazaj, da se je skoraj zvrnil. Široki trak, s katerim je bil opasan, se je zataknil za ograjo, ki varuje sedmerorami svečnik na sredi cerkve. Ministrantska nadebudnost tam okoli je kar padla v smeh. Kaj vse lahko ljudem vzame zbranost, je pomodroval župnik in se skušal otesti raztresenih misli.

Pri darovanju je postavil še sebe na oltar. Pri srcu mu je bilo tako lepo, da bi bil rad še s kom delil to veselje in mu privoščil ta trenutek. Medtem je že zazvonilo k povzdigovanju. Žena pred njim je padla na kolena. Ne samo na pol, na eno koleno. Obe je pripognila in nekaj ljudi se je ozrlo vanjo. Vsi so stali ko pribiti. Poglej si jo no, se je pletlo župniku v glavi. Še je med Nemci takšen človek, ki takole lepo ohranja nekdanj splošno veljavno liturgično pravilo, da se pri povzdigovanju poklekne. V svoji mladosti ni poznal kaj drugega. Spreletel ga je spomin, kako se

je še kot otrok čudil in stežka prilagajal drugačnim navadam. Danes največ ljudi kar stoje pričaka Gospoda.

Ta ženska je torej ohranila nekaj, kar še sam ni več dosledno opravljal, ko je bil takole pri maši. Pritegnilo ga je. Pokleknil je. Zaverovan v skrivnost zadnje večerje, ki se je ravnokar ponavljala na oltarju, je opazil, da so tudi drugi okoli njega spoštljivo pokleknili.

Ko je odzvonilo v počastitev rešnje krvi in se je razlegel klic ljudi ob skrivnosti vere, je vendarle brž vzravnal svoja kolena. Ženska pa je obstala kot prilepljena na tleh vse do očenaša. Kaj takega že dolgo ni doživel v tej deželi. In pri tem, da ta oseba pred njim sploh ni bila kakšna starejša dama. Tega prej niti opazil ni. Zbudila mu je zanimanje, ker se je v njeni drži razodevalo, da vse to počne iz notranje zavzetosti. Zazdela se mu je mladostna kljub temu, da ji ni videl niti delčka obraza. Obličeje se je skrivalo za zaveso bujnih las. Rad bi poznal to ženo, se mu je zbudila radovedna radost v

srcu. Še so ljudje, ki spoštljivo resno jemljejo svojo pobožnost do Boga in so jo pripravljeno izpričevati tudi na načine, ki so jih nekateri današnji kristjani povsem opustili.

Pri pozdravu miru je najprej iskal roko svojega levega soseda. Stal mu je najbližje. Prijazno sta se srečala z očmi. Zaznal je ogenj veselja v tridesetletniku, ki je bil očitno ves odprt ljubezni z oltarja sem do zadnjega stebra v cerkvi. V tem se je, nudeč mu roko, na njegovo stran obrnila ženska pred njim. In tedaj jo je spoznal. Presenečena sta bila oba in ni mogel verjeti lastnemu pogledu.

"No, ta je pa dobra! Mir z vami, gospa. Ves čas sem tule pa Vas nisem poznal od zadaj," je v eni sapi napletel vse misli vkup.

"A Vi ste tudi tukaj!" je svoje presenečenje zavila v napol glasnem in začudenem napevu in se je obrnila naprej.

Da je kaj takega mogoče. Žena pred njim je bila Slovenka, ena njegovih farank.

Radost se mu je razlila preko srca. In zaobjel ga je veseli ponos. **Še so tu verni ljudje, ki gojijo iskreno pobožnost, ki so jo prejeli od svojih staršev doma na Slovenkem.** Ni jih pokvarila ne odraslost in ne tujina, ki nudi toliko več možnosti, da se izgubi duhovna globina. Zahvaljeval se je Bogu, ker je nenadoma začutil, da je njegova župnija pravzaprav mnogo bogatejša v srcih takšnih ljudi, kot bi se dalo soditi iz števil obiskovalcev maše, prejemanja zakramenta spovedi ali tega, kar skupaj z njimi doživlja kot stiske in težave. Bil je nadvse

hvaležen za velikonočni dogodek tega velikega četrtka v letu Gospodovem 1994.

Vse dni mu je pred očmi ostala slika, ki jo je želel natančno ohraniti in jo dojeti v vsej njeni življenjski globini in praktični pomenljivosti: mati, ki ob vsem, kar je treba postoriti pred in med prazniki, izkoristi čas za duhovnost, medtem ko čaka na vrsto pri frizerju,

Takšna mati na stvaren način poveže svoje življenje in življenje svoje družine z virom, odkoder nam priteka 'studeneč žive vode'. Prav ona je tista, ki duhovno bogastvo posreduje svojim in na njeni veri sloni duhovna prihodnost slovenskih skupnosti na tujem. Brez krščanskega zaklada je vsaka izseljenska skupnost obsojena na tiste plitvine slovenstva, ki se izgube prej kot v eni generaciji. Slovenska kultura je krščanska kultura ali pa je ni.

Tako si je modroval, že nekoliko zgarani izseljenski župnik Blažinc, med prazniki vstajenja, upanja poln pogledov na svojo župnijo.

Blaž Gorenc

janez cigler

sreča v nesreči

V srce me to veseli. Pa ne zamerite, milostivi gospod škof, če vas vprašam, kako vam je ime."

Škof Pavel odgovori: "Pavle mi je ime, pišem se Svetin, z Ilirskega sem doma." Potem reče: "Plemenita gospa, vašega drugega imena ne vem kakor Kordula, smem vas vprašati, kako se še vam pravi."

Gospa Kordula odgovori malo nerada, ker svojega pravega priimka še nikomur ni povedala. Vendar reče: "Več let sem že vdova, moj mož je bil na vojski ubit in zdaj sem od vseh zapuščena."

Karel, ki je gospe Korduli ravno nasproti sedel, jo je vedno ogledoval in srce se mu je treslo. "Oh," je rekel sam pri sebi, "moja mati je ravno taka; kako zelo ji je ta gospa podobna, le samo preveč je suha; moja mati je bila debela." Karel je bil ves zméden in rdeč, kar besede ni mogel spregovoriti. Potem se vendar srčnega stori, se ponižno prikloni in reče: "Plemenita gospa Kordula, kajne, vaš mož je bil baron Gap, ki je bil v prvem boju umorjen, in vaš sin je bil Karel, ki je sam radovoljno k Francozom šel, dasiravno ste mu vi to zelo branili, in je potem na Ruskem zmrznil?"

Gospa Kordula vsa obledi in pravi: "Oh, vi veste o mojem

Karlu? Povejte mi, kje je zmrznil, kje je zakopan? Kupiti pošljem njegove kosti, ali pa sama grem ponje, da bo vsaj mrtev zraven mene prebival, ker te sreče nimam, da bi ga še živega videla. Oh moj Karel, oh moj Karel!" je vzdihovala na glas gospa Kordula. "Zakaj me nisi ubogal, saj sem ti naprej povedala, da se ti bo kaj takega zgodilo."

"Zakaj me nisi ubogal?"

Kares se zdaj ni več mogel premagati, ker je za gotovo vedel, da je gospa Kordula njegova mati. Solzé se mu udero, glasno zajoka, vstane in gre k svoji materi, jo objame in poljubi, rekoč: "Oh ljuba moja presrečna mati! Ne žalujte, ne žalujte! Glejte, jaz sem vaš Karel, vaš sin, vaš neubogljivi sin."

Kordula se začudi, ne verjame, da bi ta njen sin bil. Kako bi to bilo mogoče, da bi ta bil moj sin Karel? Karel odpne suknjič in vzame izza vrata tablico s podobo gospe Kordule in jo dá svoji materi, rekoč: "Glejte, mati, vašo podobo, ravno tisto, katero ste mi dali tisti dan, ko sem se od vas ločil. Vedno sem jo na vratu nosil in vselej se na vas spomnil, kadar sem tablico pogledal."

Kordula pogleda podobo, jo spozna in omedli od veselja. Ko spet k sebi pride in se ové, so bile njene prve besede: "Karel, moj ljubi sin, kako sem srečna, da te še enkrat vidim. Dobrobrljivi, usmiljeni Bog, kako neskončno si vendar dober! Uslišal si moje molitve, ozrl si

Pred parlamentom je bilo tudi nekaj vročekrvnežev, ki se niso sprijaznili s prijemi policije (foto L. Bekš)

se na moje zdihovanje, dal si mi sina, ki sem ga že zdavnaj objokovala in mislila, da je že črvom za jed. Bodi hvaljen in vekomaj češčen, usmiljeni Bog, ker si danes mojo žalost v tako veselje spreménil! Tvoje do-brote, o Bog, skušam danes posebno, torej je moje srce polno hvaležnosti."

**"Jaz sem vaš
Karel, vaš
neubogljivi sin!"**

Ko se srce od veselja in čutenja take sreče, na katero nobeden ni mislil, vse vžgano potolaži, reče Karel ves vesel in poln otroške ljubezni do svoje matere: "Ljuba moja mati! Bog nas je dolgo let skušal z nadlogami, z nesrečami in z mnogimi bridkostmi. S tem nas je učil prav moliti in v njega zaupati. On, dobrotljivi nebeški oče, je videl našo potrpežljivost, uslišal je naše zdihovanje in nam danes tako veselje storil. Sinoči že je bilo moje srce zelo veselo, ne d abi bil vedel zakaj, danes pa poznam in čutim. Ljuba mati, vem, da se vam je vsa leta, kar sva bila ločena, hudo godilo; najhuje pa vam je bilo, ker niste o meni nič slišali in zvedeli. Vendar se je veliko huje meni godilo. Pri reki Berezini, kjer je več sto Francozov, Lahov in Nemcev potonilo, ko so nas Rusi podili, se je most podrl; čez nismo mogli, toliko je bilo mrličev v vodi, da se je skoraj voda zajezila. Živi so po mrtvih čez lazili. Strah je še misliti na tisti dan, kaj smo trpeli pri tisti vodi Berezini. Tudi jaz sem bil že blizu smrti. Pahnili so mes v vodo tisti, ki so

Janez Janša na 'protikorupcijskem' zborovanju na Kongresnem trgu (foto L. Bekš)

za nami pridrli in pred Rusi bežali. Vsak je hotel prej čez vodo priti in bežati. Plavati sem sicer nekoliko znal, vendar lačen in slab nisem mogel naprej; videl sem, da je zdaj moja zadnja ura prišla. Moj tovariš, s katerim sva bila vedno zvesta prijatelja, kateremu sem večkrat kaj dal, dokler sem denarjev dosti imel, je k sreči videl, kako v vodi pojemam. Skoči v vodo in me srečno iz vode izvleče in pred smrtjo obvaruje. Ko na suho prideva, sem se mu zahvalil in sem rekel: "Kaj pomaga, ker si me otel pred smrtjo v vodi, zdaj pa naju bodo Rusi pobili, kateri so komaj trideset stopinj od naju." Dobri tovariš mi reče: "V Boga zaupajva, on naju bo obvaroval in pri življenju ohranil. Vrziva vse orožje od sebe in pojdiva Rusom naproti prosit, da naju pri življenju puste." Storila sva, kakor je rekel, in Rusi so naju dali z drugimi vred v temne, globoke jame rudo

kopat, kjer se nama je grozno hudo godilo; vendar sva Boga hvalila, da sva pri življenju ostala. V najinih nadlogah sva drug drugega tolažila in vedno Boga prosila, da bi se naju usmilil in nama to srečo dodelil, še kdaj domov priti. Moj ljubi tovariš in zvesti prijatelj me ni zapustil, vselej mi je rad pomagal in jaz njemu. Po več letih je Bog najino prošnjo, najine molitve uslišal. Rešena sva bila oba obenem iz ruske sužnjosti, izpuščena sva bila domov. Glejte, mati, blizu doma sem že bil, ne daleč od Dunaja, in sem že tako oslabelel, da mi več ni bilo mogoče naprej. Ves slab in zdelan, spotan in lačen sem omedlel, tako da se nisem zavedel. Moj ljubi tovariš me ni zapustil, po bratovsko je zame skrbel, dobrih ljudi prosil, da so mi pomagali. Brez njega bi bil gotovo moral na poti umreti. Glejte, ta zvesti prijatelj, ta moj dobri tovariš je Bazilij Hudon, katerega tukaj z mano pri mizi

vidite.”

Kordula, vsa ginjena na to pripovedovanje, mu je rekla po francosko, ker je znala tudi dobro govoriti: “O zvesti varuh mojega sina, kakšno plačilo ti bom dala za taka dobra dela, ali kako se bom zadosti hvaležno izkazala? Bog vam vse to poplačaj, jaz toliko dobrot, ki ste jih mojemu sinu storili, ne morem povrniti.” “O dobra gospa Kordula,” odgovori Francoz, “zadosti sem plačan, ko vidim vas in vašega sina tako srečna in tako vesela, da sta se našla in spet drug drugega dobila. Bog daj, da bi tudi jaz svoji materi tako veselje storil. Kar sem vašemu sinu storil, je bila moja dolžnost, ne hvalite tedaj mene zavoljo tega. Dolžnost je bila to krščanska in hvaležnost do vašega sina me je vezala, da ga ne zapustim. Tudi on je meni življenje otel, ker ni hotel povedati, da sem pravi Francoz, ampak je le Rusom pravil, da sem njegov to-

variš. Njegov ilirski jezik me je pri življenju ohranil, saj je Karel precej z Rusi govoriti znal in tako sebe in mene pri življenju ohranil, ker je Rusom vedno pravil, da sva bila prisiljena se z Rusom vojskovati.”

**“V Boga zaupajva,
on naju bo
obvaroval in pri
življenju ohranil.”**

Karel naprej tkao govori materi Korduli: “Drugi moj in mojega tovariša dobrotnik so le-ta pričujoči, visoke časti vredni gospod škof Pavel. Oni so nama pomagali, naju preskrbeli, naju k sebi vzeli in zdaj še sami naju k vam pripeljali.”

Nato mati in sin vstaneta, stopita k škofu Pavlu, ga vsak za eno roko primeta in jo s solzami v očeh hvaležno poljubujeta. “O dobri duhovni oče,” je rekla mati Kordula, “kako

vam moreva zadosti hvaležna biti, kako dobrote povrniti? Bog naj vam obilno povrne! Vam se ne more nikoli hudo goditi, ker tako radi dobra dela milosti storite. Saj je sam Jezus rekel: Karkoli boste revežem storili, hočem tako zaračunati, kakor da bi bili meni storili. Ker vam drugega ne morem povrniti, vas prosim, višji duhovni oče, vsaj to veselje nam storite, da nekaj dni pri nas ostanete. Vkupaj hočemo Boga hvaliti za tolike dobrote. Tudi Francoz Bazil mora pri nas ostati in potem, če bo hotel iti v svojo domovino, ga bom jaz dala peljati do doma in z vsem ga hočem preskrbeti, ker vreden je tak kristjan plemenitega srca.”

Škof Pavel in Francoz Bazilij sta dovolila pri gospe Korduli tri dni ostati; zatorej pošljeta voznika s kočijo nazaj v mesto, naj gostilničarju pove, da jih tri dni ne bo nazaj, da bodo pri gospe Korduli ostali. Po tem vozniku se je kmalu razoznalo po mestu in okoli, da je mladi baron Karel, sin gospe Kordule, domov prišel; zato so reveži in drugi znanci prišli Korduli srečo voščiti in mladega Karla gledat. Da je gospa Kordula to veselo zgodbo bolj vredno obhajala, je ukazala drugi dan dobro in izbrano kosilo napraviti in je zraven povabila veliko prijateljev in prijateljic. Poleg tega je napravila drugo veliko kosilo za vse reveže tistega kraja in jim ukazala dati obilno jesti in piti. Vse se je veselilo v gradu in zunaj grada. Vsi ljudje so dejali: “Glejte, vendar Bog že tudi na tem svetu nekoliko dobrote povračuje. Koliko dobrega je storila gospa Kordula, koliko revežem pomagala. Zraven je zmeraj zdihovala za svo-

Stuttgart: dr. Marko Dvorak iz Ulma predava na kulturno-družabnem večeru v Stuttgartu 13. februarja letos.

jim sinom; zdaj pa je srečno prišel, v tka! plemeniti tovarišiji je našel dobro mater in dobra mati je čez toliko let našla svojega sina. Pobožno živeti vselej prav pride."

IX

Škof Pavel najde svojo mater

Drugi dan, bil je ravno binško ponedeljek, je škof Pavel v cerkvi, ki je blizu grada bila, s privoljenjem župnika tiste fare opravil očitno božjo službo, pri kateri so vsi skupaj konec maše zapeli hvalno pesem. Ko so prišli domov, so zajtrkovali in si drug drugemu pripovedovali, kako se jim je godilo. Nikoli se niso mogli zadosti zgovoriti. Vsem skupaj je Bog danes novo veselje pripravil. Medtem je bilo kosilo pripravljeno. Poklicani k mizi, preden se vsedejo, na glas molijo; škof

"Glej, Neža, kako sem srečna, ker sem spet sina dobila!"

Pavel je naprej molil; ni si tega premišljeval, ali bi glasno molil ali ne, ker pri gospodi ni navada, pred jedjo in po jedi glasno moliti. Potem se k mizi usedejo, jedo in se o mnogih rečeh pogovarjajo. Vsi veseli in dobre volje so bili. Kmalu potem prinese Neža, stara zvesta služabnica in prijateljica gospe Kordule, novo, dobro jed na mizo. Gospa ji reče: "Glej, Neža, kako sem srečna, ker sem spet sina dobila, za katerega nikoli nisem mislila, da ga

München: mladi pojejo

bom videla; iz celega srca tudi tebi tako srečo privoščim; želim, da bi tudi ti kdaj tako veselje uživala." Neža na to nič ne odgovori, ampak globoko vzdihne. "Ne žaluj, ljuba moja Neža!" ji reče gospa; "dva sina imaš, vendar se bo lahko zgodilo, da enega najdeš!"

Ko škof Pavel to sliši, se obrne h gospe Korduli in ji reče: "Plemenita gospa, povejte mi, odkod je vaša služabnica doma, ki jo Neža kličete. Prav, prav znana se mi zdi; že sem jo večkrat ogledoval od strani, nekako posebno nagnjenje do nje čutim in ne vem zakaj."

Gospa reče: Z Ilirskega je, blizu L. doma, kjer je bila nekaj suknarija. Moža so ji mladega na vojsko vzeli in zdaj dolgo let nič o njem ne sliši. Zapustil je dva fantiča, dala ju je v službo, ker ju ni mogla preživeti. Tudi o nobenem nič ne ve, kje je kateri, ali kako se mu godi. Pri meni je že dolgo

let, rada jo imam, zato ker je pridna, zvesta in pobožna. Druga drugo sva tolažili in skupaj molili."

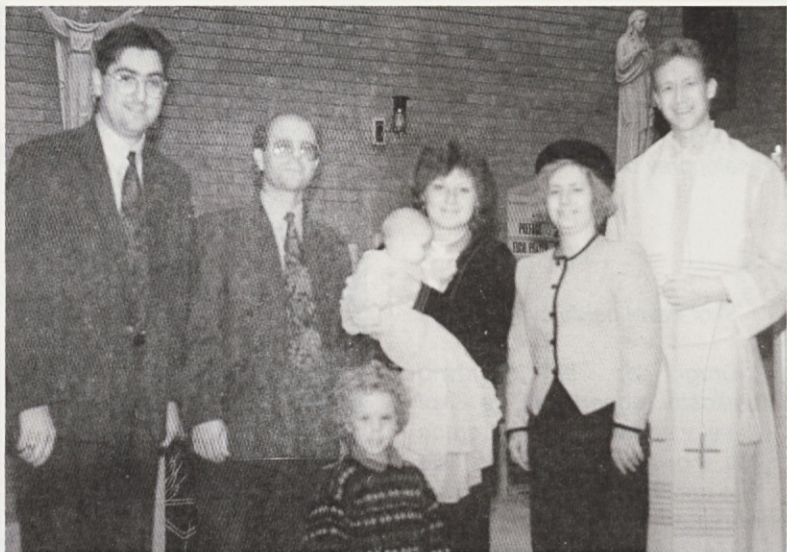
"Druga drugo sva tolažili in skupaj molili."

Pri teh besedah je škofa zelena in rdeča prehajala; drugoga ni mogel reči ko te besede: "Zdaj vsaj vem, zakaj se mi je ta ženska tako znana zdela. Prosim vas, gospa," pravi škof, "da pokličete Nežo k mizi in da mi dovolíte ji kako veselje storiti."

Gospa kar pozvoni in kakor bi mignil, je bila Neža pri mizi in gospa ji reče: "Šojdi, tukaj ti gospod škof hočejo nekaj povedati."

(se nadaljuje)

iz življenja naših župnij po Evropi

Krst Bianca Krajšek - Malomvri

anglija

Velika noč 1994 je za nami. Ta največji in najpomembnejši krščanski praznik obhajamo tudi Slovenci v Veliki Britaniji z vedno novim na-

vdusenjem, kar se da povezano s starimi slovenskimi šegami in navadami, ki jih kljub 50-letni prisiljeni odsotnosti od svoje domovine nismo pozabili. Še posebno slovesno in 'slovensko' smo obhajali praznike Gospodovega vstajenja letos, ko smo imeli v naši sredi **mladinski pevski**

zbor "Vesela pomlad" iz Opčin pri Trstu, pod vodstvom salezijanskega duhovnika gospoda Franca Pohajača iz Marijanišča na Opčinah.

Na veliko soboto zvečer so mladi pevci obiskali Bedford, kjer so se pridružili tamkajšnjim rojakom, ki se vsako leto, v ukrajinski cerkvi, udeležujejo slovenskega obreda velikonočne vigilije. Tako slovesnega obreda kot je bil letošnji, ob udeležbi pevcev Vesele pomladi, bedfordski Slovenci ne pomnijo. S svojo številno navzočnostjo (vseh gostov iz Opčin je bilo več kot petdeset), še bolj pa z lepim petjem, so povzdignili obred velikonočnega bedenja v čudovito obhajanje slovenske velike noči med svojimi rojaki v Angliji.

Naslednjega dne, t.j. na velikonočno nedeljo, so naši mladi pevci iz Opčin potovali daleč na sever, v 400 km oddaljeni **Rochdale nad Manchestrom**. Tam se naši rojaki zbirajo k slovenski velikonočni maši, v prostorni samostanski cerkvi sester palotink. Med mašo, ki so jo ob somaševanju darovali trije slovenski duhovniki (naš župnik g. Stanko Cikaneč, pevovodja g. Franc Pohajač in g. Peter Kravos), so pevci Vesele pomladi zares čudovito in navdušeno

Denis Novatti - svetovni prvak v igranju harmonike

prepevali vso mašo. Slovenci iz Rochdalea ter z bližnje in daljne okolice Manchestra so se v velikem številu udeležili te svete maše, čeprav je bilo med prazniki zelo slabo vreme.

Po sveti maši so nam mladi pevci Vesele pomladi pripravili koncert z lepim sporedom, ki je obsegal razno-tere slovenske pesmi. Marsikateremu tukajšnjemu rojaku se je od ganjenosti utrla solza. Tako lepega slovenskega petja v Angliji že dolgo nismo imeli prilike slišati. Zelo nas je navdušil tudi mladi **Denis Novatti** s svojo harmoniko. Zopet nam je dokazal, da je upravičeno svetovni prvak v igranju harmonike v njegovi kategoriji.

Žal nam je, da nismo mogli dalj časa ostati skupaj, še posebno, ko se je po koncertu vse razživel in prešlo v družabno razpoloženje ob pomoči Denisove harmonike. **Veselo pomlad** je pač čakala še dolga pot nazaj do London Coldey-a, kjer so med svojim izletom bivali v pastoralnem centru westminsterske nadškofije. Zadnja dva dneva so izbrali še za ogled Londona in njegovih znamenitosti.

Slovenska skupnost v Angliji in katoliška slovenska misija se zahvaljujeta za njihov trud, da so prišli med nas in za njihovo nepozabno petje ter jim iskreno in iz srca želimo še mnogo lepih uspehov v prihodnosti.

Komentar zamejske slovenke

Slovenci, ki živimo zunaj matične domovine, imamo marsikaj skupnega, čeprav eni živijo tik ob meji, drugi pa nekoliko dlje, v Veliki Britaniji. Mislim, da je bilo to dejstvo zelo razvidno za letošnjo veliko noč, ko je Slovence, ki živijo tu v Angliji, obiskal mladinski pevski zbor Vesela pomlad iz Opčin pri Trstu, ki je s svojim petjem popestril velikonočno praznovanje Slovencev na britanskem otoku. Glavna vez med vsemi Slovenci je seveda **ljubezen do slovenske besede in slovenske kulture** nasploh. Ko je slovenska pesem Vesele pomladi zadonela v ukrajinski cerkvi v Bedfordu, oziroma v kapeli in dvorani v Rochdale-u, je bilo očitno, da je

ljubezen do Slovenije in vsega, kar je slovenskega, skupno tako pevcem iz Trsta kot poslušalcem iz Anglije. Dokaz za to ljubezen je bilo lepo in ubrano petje na eni strani, na drugi strani pa navdušeno ploskanje in pozorno spremljanje poslušalcev.

Upajmo, da bo v bodoče še več takih stikov in prijetnih srečanj, saj ta gotovo obogatijo vsakega posameznika in krepijo njegovo narodno zavest.

Manica Maver

Blagoslov velikonočnih jedil

Londonski Slovenci se vsako leto, na veliko soboto popoldne, zbirajo v kapeli "**Našega doma**" k blagoslovu pirhov, kruha in mesa, potic in drugih velikonočnih dobrot. Letos so prišli k blagoslovu v velikem številu. Gospod župnik je poudaril pomen tega lepega slovenskega običaja, brez katerega si Slovenci težko predstavljamo lepoto in svečanost velikonočnih praznikov. Po blagoslovu se navzoči še nekaj časa zadržijo v domu, kjer 'okušajo' prej blagoslovljena velikonočna jedila ter v domačem in prijateljskem vzdušju obnavljajo mladostne spomine na velikonočni 'žegen', ki jih popelje v njihove rojstne župnije in jih spomni na domače običaje. Na koncu si med sabo povoščijo še vesele in blagoslovljene praznike in počasi se vsak odpravi proti svojemu domu.

Krst Biance Malomvari

Prav gotovo je za kristjane najsrečnejši dan v družini krst novorojenega. Proglasitev letošnjega leta za leto družine daje takim dogodkom še posebno pomembno obeležje.

Naša skupnost v Veliki Britaniji se še posebej veseli novih rojstev in krstov, saj je znano, da se naše število počasi manjša prav zaradi upadanja števila novorojenih. Zato smo veseli, ko lahko zabeležimo **zakrament sv. krsta pri Krajšovih**. Dne 27. 2. 1994, so **Peter in Meri Malomvari**, roj. Krajšek ter **sinček Dominic**, ponesli h krstu novorojenko **Bianco**. Krstni obred je opravil slovenski duhovnik gospod Peter Kravos ob lepi udeležbi sorodnikov in prijateljev mlade dru-

žine. Prav gotovo je mala Bianca v **veliko tolažbo in veselje** vsej družini Krajškovi, zlasti še, ker jim je pred kratkim umrl njihov oče in dedek Tone Krajšek.

Ko staršema Petru in Meri iskreno čestitamo, molimo in prosimo ljubega Boga, da mali **Bianci podeli zdravja in sreče** v njenem življenju ter božjega blagoslova mladi družini. Gospodu Petru Kravosu pa iskrena hvala za lepo opravljeni obred sv. krsta.

VABILO!

Vse rojake v Veliki Britaniji lepo vabimo na **Slovenski dan**, ki ga bomo letos zopet imeli v Rochdale-u, v kapeli in šolski dvorani sester palotink, v "Beechwood-u" (Manchester Road), v nedeljo, dne 29. maja. Slovesnost bomo pričeli s sveto mašo ob 12. uri.

Lepo vabljeni in nasvidenje!

avstrija

DUNAJ

Postni čas - Duhovna obnova

Postni čas naj bi bil čas odrekanj, vzdržnosti, predvsem pa spomladanskega čiščenja teles in duš. Telesa naj bi s posebno prehrano očistili raznih strupov in usedlin, ki so se nabrale v zimskih mesecih, duše pa grehov, da bi veselih src obhajali praznik Kristusovega vstajenja. Zato smo tudi Slovenci na Dunaju v postnem času imeli duhovno obnovo, na katero je naš dušni pastir g. Toni Štekl povabil pomožnega ljubljanskega škofa mons. Lojzeta Urana.

Tema duhovne obnove je bila **vera in razkorak med vero in življenjem**. V teh procesih igrajo pomembno vlogo razni vplivi javnosti in javnih medijev, ki v ljudeh oblikujejo mnenje o takoimenovani 'poceni sreči'. Pri tem je zelo važna vloga družine oz.

staršev, ki bi nam morali biti v zgled, tako v vsakdanjem življenju kot tudi pri sami verski vzgoji otrok. **Vera je najlepša dediščina za otroke.**

Po predavanju se je razvil zanimiv pogovor na temo varnost in odtujenost med ljudmi. Odtujenost med ljudmi je vse bolj prisotna tudi med Slovenci na Dunaju. Živimo v času poplave besed, lova za materialnimi dobrinami, pri tem pa ne znamo prisluhni drug drugemu, se pogovoriti in ostajamo gluhi za pravo globino življenja.

Sledilo je spokorno bogoslužje in priložnost za sveto spoved. Med spovedovanjem smo molili rožni venec in tako čakali na vrsto. Na koncu nam je gospod škof podelil blagoslov.

Duhovne obnove se je udeležilo zadovoljivo število vernih Slovencev.

Naslednji dan, v nedeljo 20. marca, se je duhovna obnova nadaljevala pri sv. maši. Tudi ta dogodek je bil lepo duhovno doživetje, ne samo zame, ampak tudi za večino vernikov, ki so se udeležili maše. Vsebina pridige in celotno bogoslužje sta izzveneli v klicu vsem prisotnim, naj se približajo Bogu, božjemu usmiljenju, ljubezni in odpuščanju. Vrhunec pa je ta poziv

dosegel pred obhajilom, ko smo bili pozvani s Kristusovimi besedami: *"Pridite k meni vsi, ki ste obteženi in se trudite, in jaz vas bom poživil!"*

Na koncu maše se je g. Tone Levstek v imenu vseh prisotnih zahvalil gospodu škofu za sodelovanje. Po maši smo se kot običajno, ob prijetnem kramljanju z g. škofom, zadržali v naši dvorani. Ker tudi sam zelo rad prepeva, smo skupaj zapeli kar nekaj slovenskih pesmi.

Cvetna nedelja

Blagoslov cvetja je opravil naš dušni pastir skupaj z župnikom sosednje avstrijske župnije Kristusovega vstajenja. Kljub temu, da je veliko Slovencev odpotovalo v domovino, je bila udeležba zelo številna.

Po blagoslovu cvetja so Avstrijci v procesiji odšli v svojo cerkev, mi pa smo imeli slovesno mašo z branjem pasijona v naši cerkvi.

Zaradi bližine domovine velika večina Slovencev velikonočne praznike preživi v Sloveniji.

V upanju, da ste vsi lepo in srečno praznovali velikonočne praznike, vas prav prisrčno pozdravlja

vaša poročevalka db

GRAZ

V družini **Teodora Rantaša** in njegove soproge **Sonje**, so na 4. postno nedeljo, 13. marca, imeli veliko slavje. Krstili so dvojčka **Marsela in Aleksandra**. Obred je v kapeli usmiljenih bratov vodil pater mag. Janez Žnidar, ki je zbrane nagovoril s temi besedami: *"Po zakramentu sv. krsta bosta otroka, ki ste ju prinesli h krstu, dobila po božji ljubezni novo življenje iz vode in sv. Duha. Vi pa si prizadevajte, da ju boste vzgajali v veri."* K tej globoko doživeti slovesnosti je prišlo veliko Slovencev, ki živijo v Gradcu, tako da je bila kapela kar lepo polna. Slovesno štiriglasno petje pa je slovesnosti dalo še posebno slovesen pečat. Vsi skupaj čestitamo Teodoru in Sonji in jima želimo obilo božje milosti pri vzgoji Marsela in Aleksandra.

Ernest Artač

LINZ

V nedeljo, 6. marca, se je med svoje vernike, po šestih letih odsotnosti, vrnil upokojeni **župnik Ciril Lavrič**. Med pridigo pri nedeljski maši, nas je spomnil na našo temeljno dolžnost, da ostanemo dobri kristjani, ki hodijo po Kristusovi poti in pri tem ostanejo pokončni Slovenci.

Po maši smo vsi skupaj odšli v naš center, kjer je g. Lavrič skupaj z našimi 'ribami' praznoval svoj god in rojstni dan. In zadonela je pesem *"kolk'r kaplic tolko let..."* V imenu Slovencev se mu je za dolgoletno delo (23 let) med slovenskimi verniki zahvalil predsednik slovenske skupnosti. Skupaj z gospodom Lavričem sta svoj rojstni dan praznovali tudi gospe **Anica Sadl in Antonija Zore**. Tudi njima smo se zahvalili za njuno požrtvovalno delo in jima čestitali za njih praznik. Obe sta zelo dobri pevki in raje bi videli, ko bi se pokvarile orgle v cerkvi, kot pa da ne bi slišali njihovih glasov. Poleg tega sta zelo aktivni tudi pri delu v centru - delo v kuhinji, skrb za čisto perilo... Vsem, ki kakorkoli sodelujete v na-

Matilda Grandovec z otroki, zetom in vnučki

šem centru, hvala za ves trud in hvala tudi za tako bogato postrežbo pri praznovanju. Bog pa naj naše slavljence še dolgo ohrani med nami in vsem velja vzklík: **"Še na mnoga leta!"**

Ob tej prilíki bi radi čestitali še **Tkalčevi mami** za njen 83. rojstni in godovni dan. Po smrti moža se je preselila k svoji hčerki, ki živi v Ljubljani. Kljub temu, da ne živi več tukaj med nami, je ostala zapisana v naših srcih, kar pomeni, da je še vedno član naše skupnosti. Vse najboljše!

V nedeljo, 13. marca, je ga. **Matilda Grandovec** praznovala svoj 60. rojstni dan. Rodila se je v Lancovi pri Ptujju. Leta 1956 se je v Ljubljani poročila s Francem Grandovcem. Kmalu po prihodu v Avstrijo ji je umrl mož in ostala je sama z otroki. Na začetku se je zelo težko prebijala skozi življenje. Pozneje se je spoznala s Ivanom Bardarskim in z njim imela še dva otroka. Leta 1985 ji je umrl tudi drugi mož v 63. letu starosti. Tudi ona je zelo zaslužna sodelavka slovenskega doma v Linzu. Je zelo dobra organizatorica in rada priskoči na pomoč, ko je treba poprijeti za to ali ono delo. Na njen praznični dan je bila prijetno presenečena, ko je ugotovila, da sta njeni hčerki skupaj z ostalimi sorodniki pripravili vse kar je bilo potrebno za skupno praznovanja njenega rojstnega dne (kosilo, pecivo, sodček piva...). Naša slovenska skupnost ji je za njen praznik kupila darilo, ki jo bo spominjalo na našo skupnost.

Na družinskem sestanku, 24. marca, je bil za predsednika ponovno izvoljen g. Ivo Šardi. Kljub temu, da je že sedaj preobremenjen s svojim delom za Karitas, je 'moral' zopet sprejeti nalogo predsednika. Nas Slovence v Linzu zastopata g. Ribič Zlatko in njegov namestnik Jože Lesjak.

Zore Anton

PREDARLSKA

Velikonočna duhovna obnova

Letošnja cvetna nedelja je bila

posvečena duhovni obnovi na Predarlskem. Čeprav je ves postni čas posvečen pripravi na praznike Gospodovega trpljenja in vstajenja, pa naj bi bil veliki teden neposredna vključitev v skrivnostno dogajanje Kristusovega odrešenja. Tu gre za naš osebni odnos, ki ga moramo zavzeti do Njega, ki je premagal greh in smrt. Človek je odrešen in po tem odrešenju mora hrepeneti in se nanj pripraviti. Najugodnejši čas je veliki teden, ki se začne z oljčno nedeljo.

Velikonočna duhovna obnova je obravnavala aktualno temo, ki je letos ne sme pozabiti nobene ustanova - družina. Mednarodno leto družine, ki ga je razglasila Organizacija združenih narodov, je bila pobuda, da smo se za to odločili. Skrb za zdravo družino in za njeno ohranitev je vsestranska. Tudi Cerkev se je intenzivno vključila v to dogajanje in skuša vplivati z verskega in moralnega vidika na pozitivno rast družinskega življenja.

Voditelj duhovne obnove je bil dr. Rudi Koncilija, referent za versko izobraževanje odraslih iz Ljubljane. Prikazal je sodobno družino, ki je v globoki moralni, etični in verski krizi. Vzroki, ki so do tega pripeljali, so

mногоstranski in več ali manj dobro znani. Posledice so zaskrbljujoče, pri nekaterih že katastrofalne: ločitve, beg v osamljenost, seganje po različnih vrstah droge, terorizem, samomori.

Da bi se stanje družin začelo izboljševati, je potrebno poudarjati moč pozitivnega mišljenja - poudarjati vrednote, ki gradijo in zblízujejo. Ker je sodobna družba gradila samo na materialni osnovi, izključevala pa duhovne vrednote, je prišlo do tako globoke krize. Mladi iščejo zaradi tega vse mogoče nadomestke. Oprijemljajo se dvomljivih duhovnih gibanj: od vzhodnjaških do najnovjših, ki rastejo kot gobe po dežju. Nobeno teh modernih gibanj pa jim ne da popolne resnice, ampak jih pusti sredi poti. Rešitev pa je samo v Bogu in v spravi z Njim. O tem pa ni govora, ker to zahteva nekaj napora in odpovedi.

Od tega ga odvráča napačen in škodljiv slog življenja. Stare, preizkušene strukture smo zavrgli, vpeljali pa nove, ki ne zadostujejo. Graditi je treba na preizkušnjah in jih oplemenititi z novimi. Potem pa seveda ne bi bili več 'moderni' in ne bi šli v korak s časom.

Krst Marsela in Aleksandra Rantaša v Gradcu, 3.3. 94

Kar je še bolj pogubno za mladega človeka, je slabo okolje. O tem ni treba veliko govoriti, treba je imeti le odprte oči, pa se bomo osebno prepričali. Mladina ni več sposobna pametno razmišljati. Prilagaja se tistemu, ki je 'duhovno močan' in vsiljiv.

Glavno vlogo pri oblikovanju današnjega človeka imajo sredstva družbenega obveščanja. Časopisi, ki prinašajo dvomljive članke, ga zastrupljajo in spravijo v mreže marsikoga, ki ne najde več izhoda. Najmočnejši vpliv za pogubo in zgrešeno življenje imata nedvomno kino in televizija. Že majhen otrok sme gledati vse, kar prinaša televizija. To sprejema zelo nekritično in se s časoma navzame vseh pogubnih in pokvarjenih navad. Vse to raste z njim in se potem razbohoti do take stopnje, da tega ni več mogoče zaustaviti. Mnogi starši pustijo otrokom, da sami odločajo pri izbiri programa. Ko pride do konfliktov, je že prepozno. Dolžnost staršev je, da odločajo o gledanju, sodelujejo pri izbiri programov, se pogovarjajo in resno predebatirajo vsebino. To bo imelo pozitivne učinke in gradilo osebnost mladostnika.

Ker je mladostnik vedno bolj prepuščen samemu sebi, se zapira v svoj

svet in s tem narašča individualizem. Vidi le lastne potrebe in želje, za drugega pa mu ni mar. Smisel za pomoč, razdajanje, obisk bolnih in ostarelih, občutek za poslušanje in sprejemanje bližnjega, se vedno bolj opušča. Preživetje družine in družbe je v razdajanju in pomoči v vseh oblikah.

Ob vseh teh zunanjih vplivih, ki 'bombandirajo' v mladostnika z vseh strani, je ta tako izgubil voljo po drugačnem načinu življenja. Volja do spremenjenja je popolnoma otopela. Če se človek popolnoma zapre vase in otopi, je zapisan duhovni smrti. Edina pot, kako priti iz tega začaranega kroga in spet vzbuditi voljo do pravega življenja, je vrnitev k Bogu.

Družina in njeni člani bodo morali iskati pomoč tam, kjer je rešitev. Eden velikih pripomočkov je molitev v družini. Čeprav je družina razbita in je težko najti nekaj časa za skupno molitev, so trenutki, ko je to mogoče. Ponekod bodo to večerne ure, sicer pa sobota in nedelja, ko sta dela prosta dneva. Potreben je skupen načrt in vključitev vseh članov družine v molitveno dogajanje. Potem bo molitev smiselna in zanimiva. Dalje je treba navajati otroka k odpuščanju. Zgled naj jim bodo starši. Koliko hudega bi bilo prihranjenega in marsikatera družinska kriza poravnana. V pogovoru in odpuščanju je mogoče mirno družinsko bivanje. Nadaljuje naj se skupno obhajajo nedelje in praznikov, spoštljiv odnos do Cerkev, duhovnikov in vernikov, sodelovanje pri župnijskih svetih in Karitas. So pa še druge oblike sodelovanja, ki pomagajo, da je družina močna in zdrava.

V medsebojnem pogovoru se je razrešil že marsikateri problem. Prav iz tega se vidi, kako potrebna in koristna je bila duhovna obnova.

Duhovno obnovo smo zaključili s sv. mašo, pri kateri je bil blagoslov butar, oljk in drugega zelenja in branje pasijona, kot slovesen uvod v praznovanje velikega ali svetega tedna. Pred mašo je bila prilika za spoved. Le duhovno očiščeni lahko

doživimo veličino in lepoto praznika, sicer ostanemo na sredi poti. Skupina, ki se je udeležila duhovne obnove, je bila skromna. Pa tej toliko večja zahvala, ki še čuti s Cerkvijo in se zaveda potrebe po duhovni rasti. Edino Kristus je temelj in moč naše slovenske skupnosti, ki naj bi živela kot ena družina in skupni povezanosti in soglasju.

belgija

CHARLEROI-MONS-BRUXELLES

Tokrat moramo zabeležiti par žalostnih in eno veselo vest. Dve smrti in ena poroka! Istega dne, v nedeljo 20. marca 1994, sta umrla dva Slovenca: g. Herman Gobec iz Chatelineau in g. Alojž Žele iz Quaregnon.

Prvi, g. Herman Gobec, se je rodil 15. junija 1922, v Škalah pri Velenju. Leta 1992 mu je umrla žena Vida, roj. Bah. Svojcem naše sožalje!

Drugi, g. Alojž Žele je umrl v 70. letu starosti. Rodil se je 21. junija 1924, v Pivki - Št. Peter na Krasu, naselje Klenik. Težko je odjeknila ta novica med našimi ljudmi v Borinaži, saj so ga vsi Slovenci in Slovenke zelo cenili in spoštovali. Pogreb smo imeli v sredo, 23. marca, v župnijski cerkvi St. Quentin v Quaregnon. Pokopan je na istem pokopališču kot njegova žena Ivanka, roj. Felc, ki nas je zapustila že leta 1983. Pok. Lojze, tako smo mu po domače rekli, je bil skrben in ljubeč oče svojim otrokom. Bil je vesele narave in zelo rad je bil v družini in je bil znan po svoji gostoljubnosti do vseh! Rad je prebiral Našo luč in vsakoletne 'mohorjevke', se udeleževal slovenskih maš in romanj. Vedno je prihajal na naše veselice v Gilly-Haesu. Njegova blaga duša naj se lepo odpočije pri našem Bogu! Njegovim žalujočim otrokom: Jeanne-Marie, Francoisu in Alojzyu, naše iskreno

*Belgija: Pok. Herman Gobec iz
Châtelineau-a*

krščansko sožalje! Tudi izseljenski duhovnik je imel pok. Lojzeta za prijatelja in ne le za znanca ali sorojaka. Pri tem je bil velikokrat deležen njegove gostoljubnosti!

Poroka

V podružnični cerkvi St. Jean-Baptiste, v naselju Champagne, župnija Waimes (Malmedy), je v soboto, 26. marca 1994, g. Francois Žele iz Quaregnona popeljal pred oltar svojo zaročenko gdč. Mario Genten - par dni po smrti svojega očeta g. Alojza, ki je tako srčno želel biti navzoč na poroki, kar mu pa ni bilo dano. Izseljenski duhovnik je med poročno sv. mašo lepo vpletel tudi spomin na očeta in zaželel mladi družini obilo božjega blagoslova na njuni skupni življenjski poti.

Zahvala

Ob boleči izgubi našega dragega očeta Alojza Želeta, se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste nam izrekli sožalje, mu darovali cvetje in ga v tako velikem številu spremili na njegovo zadnji poti.

Posebej smo hvaležni bolničarki gdč. Bernardette Gorjup, ki je zanj tako lepo skrbela v času njegove bolezni.

Zahvaljujemo se tudi g. Kazimirju Gabercu, izseljenskemu duhovniku, za lepo opravljen pogrebni obred in njegove tople besede ob slovesu.

Njegovi otroci: Jeanne-Marie, Francois in Alojzy.

Kazimir Gaberc

LIMBURG - LIEGE

V zadnji številki Naše luči je tiskarski škrat prezrl celo stran poročila s tega področja. Poročilo navajamo ponovno:

Mi se ne moremo umakniti v samoto, čeprav bi občasne duhovne vaje bile izredno koristne. Brez težav pa moremo razmišljati ob DOBRI KNJIGI. Postavlja se važno vprašanje: "V kakšnem odnosu so 'Slomškarji' in

vsi drugi do dobre knjige v slovenskem ali tujem jeziku?" Ali nismo tudi v tej točki žrtve intelektualnega gulaga?

Pod vplivom okolja se tudi nam dogaja, da na marsikaj gledamo površno. Okolje vpliva na nas, namesto da bi mi oblikovali okolje. Vodenimo! Potrebujemo močnih injekcij proti tej 'vodenici'.

Uspešno zdravilo bi bila že Rebulova knjiga o Slomšku. Kaj vse je ta mož ustvaril! Kakšen vzor za vse Slovence! To knjigo o Slomšku bomo skušali razširiti med naše ljudi. Slomšek naj bi nas ponovno motiviral za delo v našem času in v naših okoliščinah. Razširil naj bi naše obzorje, nam dal novih idej in nas iztrgal iz naše VASE zagledanosti.

Večina ljudi vse premalo bere. Kaj, ko bi se zavezali, da bo vsak 'Slomšek' na leto kupil in prebral vsaj eno DOBRO knjigo? In to načelo naj bi sprejeli tudi drugi, ki niso v 'Slomšku', saj so povsod ljudje, "ki v srcu dobro mislijo" in želijo nekaj storiti za dobro stvar.

Veliko noč smo slavili po ustaljeni navadi: blagoslov jedil na 12 krajih; vstajenje v Eisdenu na velikonočno jutro ob 6. uri, v Hoevezavelu pa na velikonočni ponedeljek ob 9. uri; obakrat zelo lepo petje. Po obeh slovesnostih je bila velikonočna pogostitev.

Toda, bratje, dovolite resno pripombo. Priti na velikonočno gostijo, na velikonočni žegen brez maše, ki je tik pred gostijo, je za kristjana, ponavljam: za KRISTJANA, znak velike duhovne revščine, za katero vsaj delno odgovarja tudi pristojna skupnost.

Čeprav smo mala čreda, bomo z združenimi močmi, z veliko dobre volje, ob lepem smislu za S O D E L O V A N J E in Ž R T V E še naprej ustvarjali lepe reči pod pogojem, da bomo živeli iz Velike noči in rastli iz korenin, iz katerih je zrastel ter jim bil zvest tudi Martin Slomšek.

Srečanje '50 letnikov'

Tretjo nedeljo v postu so rojakinje in rojaki, ki imajo 50 in več let v

Slomškovi dvorani imeli svoje vsakoletno srečanje.

"Kako prijetno je, če bratje prebivajo skupaj!"

V Dilsenu je v starosti 71 let umrl g. Gorjan Ivan, upokojeni rudar. Rajniki Ivan je bil priden, celo preveč priden delavec. Nakopal si je težko silikozo, ki ga je mučila že dolga leta. Naši rudarji so po vojski pridno sodelovali z drugimi v velikem boju za belgijsko ekonomijo in večinoma mladi umirali v velikem trpljenju. Do teh ljudi ima belgijska družba dolg, ki ga nikoli ne bo poravnala. V bolezni je Ivanu zvesto stala ob strani njegova žena ga. Pepca, roj. Bele, ki je prišla iz Šentjerneja. Njej in sinovoma izrekamo krščansko sožalje. S poštenim delom je Ivan bil dober sodelavec Boga Stvarnika. Naj počiva v miru.

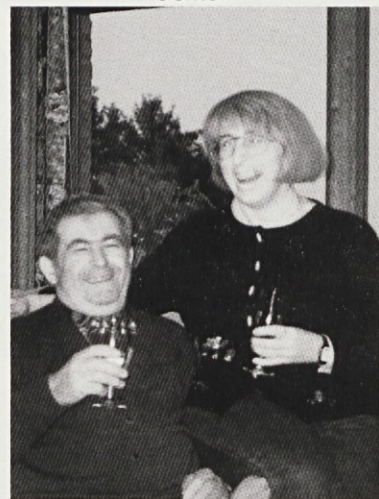
Vinko Žakelj

francija

CHATEAUROUX (INDRE)

K skupni maši se bomo zbrali **23. maja, na binkoštni (risalski) ponedeljek, ob deseti uri.** Mašo

Belgija: Pok. Alojz Žele v družbi sinove zaročenke gdč. Marije Genten

Pok. s. Orilija Zupančič

bomo darovali za pok. Stanislava Gerič in pok. Matjaža Horvat, ki sta nas zapustila od našega zadnjega srečanja.

CHILLEURS-AUX-BOIS (LOIRET)

Tudi letos smo na velikonočni ponedeljek imeli mašo v Chilleurs-

aux-Bois. Kljub temu, da smo se zbrali v kar lepem številu, mislim, da bi nas lahko bilo še nekaj več - če bi bilo vsaj malo več skupne zavesti. Praznovali smo vstajenje našega Gospoda, molili za naše bolnike - posebej še za g. Franca Gutmaherja, ki je bil pred kratkim operiran in za ga. Rozo Žekš, ki doma zdravi svojo nogo. Vsi skupaj smo molili tudi za naše rajne. Pri skupnem obedu smo poskušali pozabiti svoje vsakdanje skrbi ali pa smo jih potožili drug drugemu in se zato razšli še bolj veseli.

PARIZ

Med postnim časom smo veliko premišljevali o križu, smrti in veselju, ki se zrcalita iz lesa križa. Vse Kristusovo trpljenje je ena sama epopeja upanja za vsakega izmed nas, ki po svoje prenaša trpljenje, samoto in zapuščenost od vseh. Kajti človek, ki je križan, na svojski način po vsakem dnevnem delu in trpljenju lažje razumeva Kristusa na križu, ki je dejal: "Žejen sem!" Da, **Kristus je žejen naše dobrote in odprtosti do**

človeka, ki je zapleten v vrtinec teme in greha. Samo dobrota nam lahko povrne vse tisto, kar človeku manjka v globini njegovega hrepenenja. Vsi bi bili radi ljubljeni in vsak hoče, da bi ljubil vsako bit v vrednotah božje veličine.

Velikonočni čas je bil za nas tu v Parizu posebno in obenem zelo **doživetje Kristusovega trpljenja in vstajenja**. Na cvetno nedeljo smo pred sv. mašo začeli **duhovno obnovo**. Štirikrat smo se srečali med velikim tednom in skupaj razmišljali o temi: "Kako živimo družinsko življenje v sencah in luči velikonočnih skrivnosti"! Duhovno obnovo je vodil **g. Česnik Silvo**. Med premišljevanji smo se dotaknili mnogih družinskih problemov. Pri prvem premišljevanju je pomagal tudi **g. Branko Zorn**, ki je po poklicu zdravnik. Lepo je orisal težave današnjega družinskega življenja skozi prizmo zdravniških izkušenj. S svojo jekleno vero nam je prikazal pogled na družinsko življenje s stališča zdravniške znanosti in to primerjal s pogledi človeka, ki veruje. Njegov **pogled na družino je bil globok in enkraten**. Gospodu Branku se vsi prav lepo zahvaljujemo za ves njegov trud in skrb.

Moramo reči, da je duhovna obnova vsak dan privabila kar lepo število vernikov. Mnogi med njimi so po vsaki obnovi postavili veliko vprašanj na temo, ki smo jo obravnavali v teh velikonočnih dneh. Izkazalo se je, kako tudi tu v tujini zelo nujno potrebujemo take duhovne obnove, saj se večkrat srečujemo z večjimi družinskimi problemi, kot pa bi se, če bi živeli v domovini. V Sloveniji se ljudje poznajo med seboj in tako na določen način živijo 'lažje' življenje. Pri tem si dostikrat pomagajo tudi z medsebojnimi nasveti. Tujina pa večkrat razkropi naše družine in zato tudi ni pravega odnosa, ni tistih srečanj, ki bi nas še bolj povezovala. Tu je še vpliv tujih kultur in njihovih pogledov na družinsko življenje, ki se velikokrat razlikujejo od naših pogledov na to temeljno celico človeške biti.

Marseille: po maši se zberemo v dvorani in nekaj časa preživimo v prijetni družbi in pogovoru

Vse dni med velikonočnim časom smo imeli zelo lepo liturgijo. Pri tem so se prav vsi zelo lepo potrudili, da je bilo praznovanje zares praznično. Tu se moram prav posebej zahvaliti g. Janezu Zorcu in njegovemu prijatelju Jeanu za njuno skrb pri pripravi liturgije, ljudskega petja, skrbi za ministrante... Vsakdo je lahko občudoval lepo okrašeno kapelo, lepo liturgijo in ubrano petje vsega župnijskega občestva.

Po obredih velike sobote smo po slovenskem običaju blagoslovili velikonočna jedila. Pred nami se je nagrmadilo veliko košar in košaric - vse je bilo **pisano kot v slovenskih pisanicah**. Vsaka družina je hotela za veliko noč imeti blagoslovljena jedila na svojem domu. Kot mnogi najbrž veste, v Franciji ne poznajo našega blagoslova velikonočnih jedil. Ta običaj je star slovenski primer, kako je treba z blagoslovom začeti vsako jelo in delo!

Sama velika noč pa je bila višek našega veselja. Vsi smo si voščili vesele praznike, a v očeh vsakega je žarel žarek upanja z vzklikom: "*Kristus je res vstal! Vstali bomo tudi mi!*"

Pariz:

Slovensko **romanje v Lurd** bo od 11. do 14. maja. Ker je to Marijin mesec, jo bomo tudi s tem romanjem počastili kot mater Cerkve in vsega slovenskega naroda.

V soboto, 28. maja, bodo **mladi** v dvorani Slovenskega doma **predstavili Molierovo komedijo** Priložnostni zdravnik. Vsi ste vljudno vabljeni. Podprimo mlade z našo navzočnostjo! Pokažimo jim, da jih podpiramo pri njihovem delu!

29. maja, ob 17. uri, bo v naše župnijsko občestvo prišel **škof iz Nanterra mons. Francois Favreau**. Naš Slovenski dom je v njegovi škofiji in sv. mašo imamo v kapeli, ki spada pod njegovo jurisdikcijo.

Lyon:

15. maja, ob 16. uri, bo sv. maša v Lyonu - v isti kapeli kot vedno. Vse ljudi iz Lyona, iz bližnje in daljne okolice prosim, da bi se udeležili te sv. maše in našega srečanja. Po sv. maši bodo litanije Matere božje, ker je

mesec maj mesec šmarnic. Pridite v velikem številu in povabite še vaše prijatelje in znance!

SALAUMINES - MERICOURT

Letošnje praznovanje velikonočnih skrivnosti je, v času od cvetne nedelje do velike noči, ponovno zbralo kar lepo število naših slovenskih rojakov in njihovih sorodnikov in prijateljev, Francozov, Poljakov... Še največ se jih je zbralo na cvetno nedeljo, ko je bilo nedeljsko bogoslužje z blagoslovom zelenja - samo v Mericourt-ju se jih je zbralo okoli osemdeset. Na samo veliko noč, ko je bilo bogoslužje na dveh krajih, se jih je v Mericourt-ju zbralo nekaj čez 50, v Bruay-u pa 16. Zato pa jih je v Bruay-u bilo 36 pri velikonočni vigiliji in blagoslovu jedil. Slabša udeležba je bila na veliki četrtki, zlasti pa na veliki petek; obkraj je bilo bogoslužje v Mericourt-ju. Kot vse kaže pa so rojaki 'že skoraj pozabili' na velikonočni **zakrament svete spovedi**. Duhovnik **Martin Retelj** iz Pariza je v dneh, ko je bival v Pas-de-Calais-u, obiskal nekaj družin, starejših in bolnih ljudi na njihovih domovih in v bolnišnici. Tako so tudi oni imeli priliko za spoved in obhajilo.

Nekaj vernikov je na veliki ponedeljek **poromalo v Lisieux**, kjer smo imeli skupaj z drugimi romarji sveto mašo. Pridružila sta se nam tamkajšna rojaka gospa in gospod **Vogrnčič**, ki sta nas popoldne tudi prijazno pogostila. Bog jima povrni za gostoljubnost!

Tako so naši rojaki na severu Francije, skupaj z vso Cerkvijo, obhajali skrivnosti velikega tedna, obenem pa na nekoliko slovenski način praznovali veliko noč. Vsem, ki so prihajali k slovenskemu bogoslužju, skrbeli za petje, bili duhovnikovovi vodiči po raznih krajih tega dela Francije, ter nenazadnje poskrbeli za njegovo prehrano, iskrena zahvala.

V Caenu je, 20. marca 1994, v bolnišnici umrla 89-letna **Marija Štrukelj**. Doma je bila iz Skradina pri Šibeniku na Hrvaškem. Ko ji je umrl mož Ivan, se je leta 1976 za stalno naselila v Franciji, v Luc sur Mer, v bližini Caena. Pokopal jo je domači župnik iz Luc-a. **Sinovoma Janku in Tonetu**, ki sta po očetovi strani v sorodu s "triglavskim župnikom Aljažem", izrekamo iskreno sožalje.

Silvo Česnik

Mladi iz Berlina

Pok. Maks Škrubej iz Essna

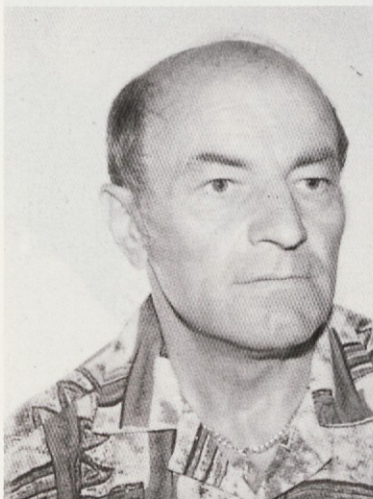
nemčija

BERLIN

Na obronkih Berlinskega zidu

Župnik slovenske župnije v Berlinu, gospod Martin Horvat, je v dneh od 13. do 20. marca letos izročil vse svoje župljane voditeljema prvega

Pok. Vinko Kostanjevec

ljudskega misijona, salezijancema Mirku Žerjavu in Francu Maršiču.

Med uvodno mašo jima je okrog vratu položil duhovniško štolo, naj v dneh misijona vsem, ki so željni božje milosti, dobre in odpuščanja, **posredujeta zakramente spovedi in obhajila in jim oznanjata božjo blagovest**, ki nas že celo tisočletje nagovarja kot Slovence - v slovenskem jeziku.

Izročil jima je tudi misijonski križ: naj križi, dvomi in problemi vseh, ki se jima bodo v dneh misijona približali, postanejo vsaj nekoliko tudi njuni križi, ki jih pomagata nositi drugim. V luči in moči Kristusovega križa naj osvobajata svoje rojake križa tujine in grešnosti, križa družinskih težav in osebnih kompleksov, predvsem pa križa nerazumevanja, ki jim ga je zaradi pristranskega zavzemanja društva 'Slovenija' prinesla mariborska županja in v srcih ljudi, po metodi zadnjih petdeset let, vsaj posredno zopet skušala **skregati vero in narodnost**, dve vrednoti, ki sta se skozi tisočletje vzajemno razvijali in plemenitili. V dneh misijona se je velika večina Slovencev v Berlinu, kljub razdaljam in vremenskim neprilikam, izkazala kot **zdravo krščansko in narodno jedro**.

V skupinah otrok, mladih in staršev, v pridigah in osebnih srečanjih v družinah sta jih navduševala za resnično srečo, h kateri vodi življenje po božjih in cerkvenih zapovedih. Pri sveti maši sta jim delila hrano Kristusove ljubezni, ki se je za nas daroval na križu, da bi v moči te hrane znali zopet bolj povezati svojo vero in svojo narodno pripadnost. Žal je upravni odbor društva tudi med samim slovenskim misijonom vnašal v **srca otrok bolečino** razklanosti, pred čemer so jih ubranili pokončni in zavedni starši.

Bodisi v slovenski župniji kakor tudi v društvu se sicer zbirajo isti ljudje, ki so šli v tujino zaradi zaslужka in želje po večji svobodi, ki dovoljuje človekov vsestranski razvoj. Toliko bolj boleče občutijo poskuse politikantstva, za kar jih nekateri skušajo izrabiti. Tudi dnevi misijona so poka-

zali, kako so željni duhovne, kulturne in narodnostne osvežitve sredi tujine.

Misijonar Mirko Žerjav, znani slovenski rokohitrec je ob koncu misijona spomnil tudi upravni odbor društva 'Slovenija', ki se v dneh misijona niso približali, da so **sinovi katoliške domovine** in naj med rojake **ne vnašajo razdora in sovraštva**, značilnega za obdobje komunizma, katerega posledice lahko vsak dan občutijo ob ostankih berlinskega zidu. Povabil jih je, naj v vzajemnosti s slovensko župnijo, ki letos **praznuje 25-letnico obstoja** in delovanja, skrbijo za vsestransko dobrobit sorojakov v Berlinu.

Misijonarja sta želela prinesiti bratom po veri in narodnosti vsaj malo ljubezni Boga in domovine. Ob svojem slovesu sta sicer odložila misijonski križ, s seboj pa sta ponesla križe in hrepenenja svojih bratov, ki jih bosta vključevala v molitve.

Življenje po končanem misijonu bo navdihovala misel: "*Mati-Domovina-Bog, trije nerazdružljivi viri srca dobrot*". Naj tudi v srcih ljudi in v medsebojnih odnosih med Slovenci v Berlinu padejo obronki berlinskega zidu, ne da bi ga znova postavljali.

Franc Maršič
župnik v Veržeju

MÜNCHEN

Materinski dan smo pripravili na tiho nedeljo. Maše pri sv. Duhu se je udeležilo lepo število župljanov. Ubrano so zapeli pevci in tako olepšali bogoslužje.

V dvorani na Blumenestrasse smo priredili majhno **akademijo v čast našim materam in slovenski kulturi**. Večer je doživeto povezoval predsednik nemške konference Svetovnega slovenskega kongresa **g. Jurij Terseglav**.

Najprej so nastopili s Župančičevim Cicibanom naši najmlajši. Besedil so se lepo naučili in pristrčno odigrali prizor. Njihovo igro so popestrile Bitenčeve pesmi in lepa dekoracija s čudovito 'Cicibanovo sliko', ki jo je narisala naša mladinka **Veronika**.

Srednja skupina se nam je predstavila z Butalci Frana Milčinskega. Nasmehnili smo se duhovitim domislicam 'bistroglavcev' iz Butal. Posebno duhovito je svojo vlogo odigral razbojnik Cefizelj. Pa tudi drugi so se odlično odrezali. Za zaključek so zapeli še nekaj narodnih pesmic.

Višji pa so predstavili dramatisacijo Bevkovega Kaplana Martina Čedermaca. Zelo doživeto so odigrali več prizorov, v katerih je izstopala **Čedermacova neomajna zvestoba slovenskemu jeziku**. Tam, kjer umolkne duhovnik, tam zamre tudi materin jezik. Peter je prepričljivo upodobil glavnega junaka in za svojo kreacijo prejel močan aplavz.

Posebna hvala gre **dr. Franciju Novaku**, ki je naše otroke naučil toliko pesmic in s klavirsko spremljavo glasbeno zaokrožil celoten večer. Pri tem mu je pomagala njegova asistentka **Mateja**.

Obletnica

Gospa **Marija Knavs** je slavila dvojni jubilej. Srečala je Abrahama, hkrati pa je praznovala svojo 25-letnico aktivnega sodelovanja v našem župnijskem občestvu. Zakonca Knavs sta zelo dejavna člana našega župnijskega sveta že od vsega začetka. Intenzivno pomagata pri vseh prireditvah in slovesnostih v naši župniji. G. Mariji se toplo zahvaljujemo in ji želimo še mnogo zdravih in srečnih let v krogu svoje družine.

OBERHAUSEN

Te dni se že nekoliko umirja vrvež velikonočnih praznikov. Brž, ko dobiš malo več časa, poskušaš preveriti prejšnje praznike. Kolega je telefoniral in voščil. Med prazniki me ni našel doma. Sam ga nisem niti poskušal najti. Vsak je na svojem terenu brkljal s pripravami, obiski, načrtovanjem bogoslužja, vajami. Sobratje v poklicu so se v celoti in polno posvetili nalogam in se s svojimi ljudmi predali prazniku, največjemu prazniku in ljudem, ki ga že razumejo in spreje-

majo kot največji dan in temelj naše vere. Z drugega konca Nemčije se je oglasil drugi prijatelj in mi na drug način opisoval praznik svoje župnije. Vse je tako zanimivo. Sobratje smo si. Vsak je nosil svojo težo in je navsezadnje vesel in želi veselje faranov skupaj s svojim priobčiti še meni. Sprejemam in najdem sebe in našo župnijo v njih besedah.

Nekaj podatkov se je nabralo tudi v naši porurski slovenski župnijski malhi. Navadno se izogibamo številki, ker spregovorijo pogosto z zelo nerodnega vidika, kar je zadeva naših vernih slovenskih src in znamenj letga med nami na tujem. Tako lepo je, kadar se da določeno dogodek ujeti v nekaj besedah ali v okviru znamenj moč duha, brez podpore številki.

Po tradiciji imamo v župniji, v slovenskem jeziku, v velikem tednu le sobotno bogoslužje in sicer redno na kakih 25 km od centra oddaljeni podružnici v Moersu. Včasih je bila tam polna cerkev samih rojakov - domačinov. Zadnja leta se je vse bolj okrepila udeležba od drugod. Verniki pridejo iz Essna, Oberhausna, Galsenkircha, Krefelda... od drugod. Skoraj povsod se opazi, da je nekaj zvestih članov naše župnije že odšlo v

večnost ali pa so se postarali, odselili... **Mladina ne zmore namdomestiti primankljaja.**

Župnik je želel, da bi se zavzeli in obhajali slovensko bogoslužje tudi na veliki četrtek zvečer in na veliki petek ob 3. uri popoldne. Pa ni bilo dovolj moči. Raztreseni smo in tega v naši župniji do sedaj ni bilo, ni bilo niti dovolj odziva. Kot prejšnja leta smo se pridružili nemški župniji pri sv. Janezu v Altenessnu. Tudi tu ni bilo kaj prida obiska.

V nedeljo pa je bilo nad vse slovesno tako v Essnu pri deseti maši, kakor tudi v Oberhausnu uro in pol kasneje. Na obeh krajih se je zbralo lepo število slovenskih kristjanov, kljub temu, da je tokrat zares veliko ljudi odšlo v domovino. Za Veliko noč si pač marsikateri rojak zaželi slovenskega bogoslužja, ko se neredko celo leto ne more udeležiti maše v domačem jeziku. Pripomnil bo seveda k temu kateri izmed nas, da je nekaj tudi takih, ki so tako bogaboječi, da si mašo privoščijo le za ta največji praznik v letu. Vendar je to povsem nepreverjena resnica. Dejstvo pa je mogoče razlagati tudi tako, da si redni obiskovalci slovenskega bogoslužja želijo vendarle **nekaj več**

Ga. Marija Knavs v krogu svoje družine

rednega obiska tudi od drugih vernih rojakov.

Na veliko nedeljo popoldne je bila maša v Ratheimu pri Heinsbergu. Mesto leži tik ob nizozemski meji. Tu živi kar nekaj Slovencev, ki so si že v preteklih letih naredili dvorano in ustanovili slovensko društvo. Dolgo ni bilo prave vezi s slovensko župnijo Le nekateri posamezniki so k maši prihajali v Eschweiler blizu Aachna. Pa se je na pobudo nekaterih vendarle obrnilo drugače. Vsi so se razveselili velikonočne maše v slovenskem jeziku. Zaradi razmer je mašno srečanje na takih manjših postojankah le nekajkrat v letu.

To nedeljo nas je tam doletela nevesela novica. Z Gospodom je, na veliki petek, dotrpel eden zelo zavzetih članov te skupnosti, **g.Vinko Kostanjevec**. Doma je bil iz Pesnice pri Mariboru. Še kot otrok je izgubil starše in temu primerno se mu je godilo v letih mladosti. Bil je rejenc pri tujih ljudeh, ki mu niso mogli omogočiti, da bi dalj časa hodil v šolo. Vendar se je izučil za mizarja in potem kmalu presedlal v tovarno avtomobilov v Mariboru. Ni imel posebne sreče in se zaradi takratnih razmer leta 1966 odločil za Nemčijo.

Za njim je kmalu prišla žena Ida s tremi otroki. Kasneje se jima je rodil še četrti otrok. Najprej so se naselili v Erkelenzu nato pa v Hunckelhoven-Baalu. Vse do upokojitve je delal pri firmi Deutsche Asphalt. Gradil je ceste. V decembru leta 1991, smo po kratki bolezni pokopali njegovo ženo Ido. Tri mesece kasneje je izvedel, da ima enako hudo bolezen tudi sam. Prvo operacijo je zadovoljivo prestal. Bil je neverjetno pogumen in zaverovan, da bo bolezen lahko premagal. V oktobru 1993 je vendarle moral na drugo operacijo, ki pa je že pustila zelo močne posledice. Vse bolj se je zavedal svojega stanja, čeprav ni nikoli prav zares pokazal, da se je sprijaznil z boleznijo. Boril se je skoraj do konca, ko je spoznal, da res ne more več. Z ženo Ido sta bila harmoničen par, oba blage narave in zelo domoljubna. Zadnji čas je zanj skrbela **ga. Marija Kokot**, ki je z njim nosila vso težo vedno bolj krute bolezni, ki ga je nazadnje le premagala.

Še prej, v postu, pa smo v Essnu z žalostjo, na zadnjo zemeljsko pot, pospremili **Maksa Škrubeja**. Bil je med prvimi rojaki v porurskih rudarskih revirjih. Rojen je bil v Celju

leta 1930. V letu 1956 pa je pobegnil tedanjim razmeram v Sloveniji in se zaposlil v Essnu kot rudar. Zaradi težav s križem je moral predčasno zapustiti težko delo in se prepustiti operativnemu posegu. V juliju leta 1991 je moral ponovno težko bolan v bolnico in se podvreči še drugi, tokrat mnogo težji operaciji. V Bad-Oyenhauenu so mu odstranili povsem izčrpano srčno mišico in mu vsadili drugo srce. Nato je bil zaradi zdravstvenih težav delovno nesposoben in je večino časa preživel doma. Vseskozi mu je ob strani stala njegova dobra žena skupaj s sinovi. V mesecu marcu je odšel na preglede v bolnico odkoder se ni več vrnil. Preminil je in zapustil žalujočo ženo in štiri sinove, ki so zelo lepo poskrbeli za zadnje spoštljivo dejanje do svojega dragega očeta.

Oba pokojna farana smo, na njuni zadnji poti med nami, pospremili z vero v odrešenje in ju priporočamo božjemu usmiljenju.

jp

STUTTGART-okolica

Kulturno družabni večer

Pod geslom "Delaj dobro, bodi vesel in pusti vrabce čivkati", smo v nedeljo 13. februarja, v Stuttgartu praznovali kulturno družabni večer. Ob praznovanju slovenskega kulturnega praznika in ob spominu na pesnika Prešerna, je bil prvi del večera posvečen razmišljanju o poti, ki nas je pripeljala do sedanjega slovenskega trenutka. Po uvodnem pozdravu gostov, ki ga je opravil **g. Anton Strojan**, je besedo prevzel **dr. Marko Dvorak** iz Ulma. V jedrnatih besedah je prikazal duhovni razvoj in klic po svobodnem narodno in versko-kulturnem izražanju v naši domovini, kot so ga dvignili številni slovenski kulturniki doma in po svetu v zavesti, da **pot enoumja ne bo privedla do napredka** na nobenem področju dogajanja. Dr. Dvorak je dejal dobesedno: "Kultura je graditev naroda, etično-estetska osnova kulture pa je mladostnost. Seveda ne merjena z

Münchenski šolarji pri nastopu za materinski dan

kot so ga dvignili številni slovenski kulturniki doma in po svetu v zavesti, da **pot enoumja ne bo privedla do napredka** na nobenem področju dogajanja. Dr. Dvorak je dejal dobesedno: "Kultura je graditev naroda, etično-estetska osnova kulture pa je mladostnost. Seveda ne merjena z merilom časa, marveč s kriteriji pristnosti, čistosti, nekompromisarsstva, idealistične zagnanosti itd. Mladostnost se ne vdaja zahtevam trenutka profita in se ne zadovoljuje s surogati življenja." Verjetno bi, v preteklih 50 letih, tudi sam Prešeren na tak način in s podobno vsebino nagovoril svoje ljube Slovence. Na tem večeru smo hoteli pokazati prav nanj, ki ni bil moderen samo za svoj čas, ampak tudi za zadnja desetletja slovenske zgodovine.

"Nasprotniki tega življenjskega idealizma so nam vedno očitali, da je to utopizem. Mi pa pravimo: če je vse to utopizem, potem so utopizem vse poštene težnje vsega človeštva v vseh časih; vse težnje, ki temeljijo na ljubezni, pravici in resnici in ki se trudijo, da bi ljudje in narodi postali plemeniti in bi sodelovali v medsebojnem razumevanju. Potem so pač utopizem vsi poskusi za dobrega in srečnega človeka", je zaključil govornik. Bogat aplavz je potrdil, da so **poslušalci pritrjevali besedam** dr. Dvoraka.

Pri pozdravnih besedah je g. **Anton Strojan** med drugim povedal tudi tole: "Ob tem prazniku se nehote spominjamo tudi 15. januarja, ko smo praznovali 2. obletnico slovenske samostojnosti. To samostojnost smo dosegli Slovenci največ zaradi samostojne kulture, svojega jezika, ki ga nismo zanemarili, bodisi v vsakdanjem pogovoru, bodisi v petju in pisani besedi." S Prešernovo Zdravljico, katere prva kitica je naša himna, smo se spomnili tega odločilnega dogodka naroda pod Triglavom.

V drugem delu srečanja smo dali duška veseli družabnosti ob kramljanju, petju in rajanju ob poskočnih melodijah Slovenskih muzikantov iz Sindelfingena.

Slovo in sprejem

Nedelja, 27. februarja, je privabila v cerkev sv. Konrada v Stuttgartu blizu 450 rojakov. Toliko se jih zbere samo ob obisku kakega slovenskega škofa, ko pride birmovat naše otroke. Ta dan se je slovenska Cerkev na Württemberškem predstavila v vsem svojem 'pomladanskem' sijaju: navzočih je bilo veliko otrok, fantov in deklet. Pred oltarjem je bilo 8 duhovnikov, slovenskih in duhovnikov drugih narodnosti; med njimi referent katoličanov tujih narodnosti v škofiji Rottenbur - Stuttgart, **prelat Jurgen Adam**. Navzoč je bil novi delegat

slovenskih misij v Nemčiji, **gospod Janez Pucelj** iz Oberhausena in prejšnji delegat **dr. Janez Zdešar** iz Munchna.

V pridigi je gospod Pucelj poudaril pomen slovenskega duhovnika med izseljenci. Vse to pa se je dogajalo ob skupnem obhajanju slovesa dosejanega župnika v Stuttgartu, g. **Cirila Turka** in ob sprejemu novega dušnega pastirja, g. **Janeza Šketa**.

Sveto mašo so sooblikovali moški **zbor Domači zvon, mladinski orkester in skupno petje vseh zbranih v cerkvi**. V zaključni pesmi "Marija skoz' življenje" je cerkvena slovesnost dosegla višek v slovesni prošnji vseh navzočih, pevcev in orkestra, orgel in instrumentov, da bi Mati božja vodila krmilo našega življenja.

Ob koncu maše se je **župnik Turk zahvalil** vsem, ki so pripomogli k lepemu slavlju, zahvalil se je za vsa darila ter za vse dobre želje, ki so mu jih namenili za čas pokoja, ki pa seveda ne bo pokoj, ampak le drugačno in mirnejše delo v Gospodovem vinogradu.

Novemu župniku smo vsi zaželeli 'veselega prijema' na novem dušnopastirskem delu med izseljenci. Gospod Janez Šket je bil doslej župnik v Radovljici na Gorenjskem.

Slovesnost se je nadaljevala v

(nadaljevanje na strani 34)

Posnetek z družinskega seminarja v Langenargenu na Württemberškem. Navzočih je bilo 98 rojakov.

kaj, ko bi se malo vadili v slovenščini

• PRETVORI DESNE PRILASTKE V LEVE:

Primer: Vrata v veži so bila odprta. Vežna vrata so bila odprta. Najraje pijem sok iz borovnic. Takrat so skoraj vsi moji sošolci delali aviončke iz papirja. Potrebujem škornje iz gume. Soseba nam je posodila skoraj nov voziček za otroka. To je časopis od včeraj. Igra se začne na znak sodnika. Na morju smo bili skupaj z otroki iz Novega mesta.

• PO DVA STAVKA STRNI V ENEGA:

Primer: Od severovzhoda so se pripodili oblaki. Bili so nizki. Od severovzhoda so se pripodili nizki oblaki. Po pobočju so

rasle smreke. Bile so ravne. - Po novem letu so začele naletavati snežinke. Bile so drobne. - Branko je imel na sebi jopič. Ta jopič je bil debel. - Metka je vzdignila svoje oči. Te so bile velike in jasne. - Jure se je pogladil po laseh. Bili so zmršeni. - Pred prehodom za pešce je stal prvošolec. Imel je rumeno ruto okrog vratu.

• VSTAVI VEJICE V NASLEDNJE POVEDI:

Alpinisti so postavili bivak zasilno bivališče na prostem. Sestanek bo v sredo 17. decembra ob 16. uri. Za hišo je stala pšeničnica hruška z lepo rumenimi sadeži. V črni kuhinji so razstavljene nečke koritce za

mesenje testa in žrmlje preprost ročni mlinček za koruzo. V tropskih rekah živijo velikanski kuščarji in sicer krokodili kajmani in aligatorji. Veliki kiparji kot sta Fidias in Praksiteles so krasili atenska svetišča in arene.

• ZAMENJAJ KREPKO TISKANE SAMOSTALNIKE Z OSEBNIMI ZAIMKI:

Zbiram star papir. Včasih sem papir sežgal ali vrgel proč. Tudi drugim sem večkrat dal papir. Zdaj papir hranim v kleti. Ko se papirja nabere zadosti, ta papir naložim na voziček in odpeljem v šolo.

• DOPOLNI NASLEDNJE POVEDI Z USTREZNIMI OBLIKAMI ZAIMKA ON:

... in njegovih sošolcev ni bilo treba spodbujati. Nisem se ... bal. Žogo sem dal ..., ne Bojanu. Knjigo sem ... posodil pred enim mesecem. Dobro

ivan cankar

fant je videl rožo čudotvorno

Fant je videl rožo
čudotvorno,
v sanjah jo je videl
daljnožarko -
vzdramil se je in je šel
na pot.

Vse po stezah, po
širokih cestah,
preko polja, po visokih
klancih;
hrepenenje mu je pot
kazalo -
čarodejka, tiha bela
vešča

je krščansko romala
pred njim.
Ali je minilo eno leto,
ali je minilo tisočletje -
oslepele so oči, noge so
ob kantonih že
omahovale;
ne trpljenja več in ne
bridkosti,
hrepenenje samo je
ostalo,
božji plamen šel je skozi
noč.

Zgrudil se je ob cesarski

cesti,
daj počitka, Bog, o daj
mu sanj!
In nebesa dala so mu
sanje.

Ali je minilo eno leto,
ali je minilo tisočletje?
Fant je videl rožo
čudotvorno,
v sanjah jo je videl
daljnožarko,
vzdramil se je in je šel na
pot...

Lepa Vida, 3. dejanje

poznam ... in njegovega brata. Sedel sem blizu Moram ... spet obiskati. Za ... to rad naredim. Včasih sem bil pri Z ... sva dobra prijatelja. Za ... se ne bojim.

• **POSTAVI SAMOSTALNIKE V OKLEPAJIH V USTREZNE SKLONE:**

Janko je preskakoval po dve (stopnica). Saj sva fanta, ne pa (deklica). Pomagati bi mu bilo treba že pred (dve leti). Lojze je vzel iz nahrbtnika dve (drobno jabolko). Pozdravi (Meta Hojnik). (Sandi) slaba ocena ni preveč skrbela. Nikar ne zagovarjaj tega maminega (sinek). Med (otrok) pogosto prihaja do prepиров. Marija je zbolela na (pljuča). Stiska me v (prsi).

REŠITVE:

• **IZ DESNIH PRILASTKOV V LEVE:** Najraje pijem borovničev sok. Takrat so skoraj vsi moji sošolci delali papirnate aviončke. Potrebujem gumijaste škornje. Sosea nam je posodila skoraj nov otroški voziček. To je večrajšnji časopis. Igra se začne na sodnikov znak. Na morju smo bili skupaj z novomeškimi otroki.

• **IZ DVEH STAVKOV EDEN:** Po pobočju so rasle ravne smreke. Po novem letu so začele naletavati drobne snežinke. Branko je imel na sebi debel jopič. Metka je vzdignila svoje velike in jasne oči. Jure se je pogladil po zmršenih laseh. Pred prehodom za pešce je stal prvošolec z rumeno ruto okrog vratu.

• **VEJICE:** Alpinisti so postavili

bivak, zasilno bivališče na prostem. Sestanek bo v sredo, 17. decembra, ob 16. uri. Za hišo je stala pšeničnica, hruška z lepo rumenimi sadeži. V črni kuhinji so razstavljene nečke, koritce za mesenje testa, in žrmlje, preprost ročni mlinček za koruzo. V tropskih rekah živijo velikanski kuščarji, in sicer krokodili, kajmani in aligatorji. Veliki kiparji, kot sta Fidias in Praksiteles, so krasili atenska svetišča in arene.

• **OSEBNI ZAI MEK NAMESTO SAMOSTALNIKA:** Zbiram star papir. Včasih sem ga sežgal ali vrgel proč. Tudi drugim sem ga večkrat dal. Zdaj ga hranim v kleti. Ko se ga nabere zadosti, ga naložim na voziček in odpeljem v šolo.

• **USTREZNE OBLIKE ZAIMKA ON:** Njega in njegovih sošolcev ni bilo treba spodbujati. Nisem se ga bal. Žogo sem dal njemu, ne Bojanu. Knjigo sem mu posodil pred enim mesecem. Dobro poznam njega in njegovega brata. Sedel sem blizu njega. Moram ga spet obiskati. Za njega to rad naredim. Včasih sem bil pri njem. Z njim sva dobra prijatelja. Za njega se ne bojim.

• **SAMOSTALNIKI V USTREZNIH SKLONIH:** Janko je preskakoval po dve stopnici. Saj sva fanta, ne pa deklici. Pomagati bi mu bilo treba že pred dvema letoma. Lojze je vzel iz nahrbtnika dve drobni jabolki. Pozdravi Meto Hojnik. Sandija slaba ocena ni preveč skrbela. Nikar ne zagovarjaj tega maminega sinka. Med otroki pogosto prihaja do prepиров. Marija je zbolela na pljučih. Stiska me v prsih.

Pripravil Milan Kobal

izražajmo se lepo

ČEMU in ZAKAJ - Ti dve vprašalnici sta si blizu in ju včasih postavljamo ob istem pojavu, glede na to, ali nas zanima namen ali vzrok. Čemu vprašuje po namenu:

Kupil si si nož, čemu ti bo? Čemu so postavili tiste tri stebre? Čemu mi bodo zdaj vsi ti zapiski, ko jih ne morem uporabiti?

Ker ni negativnih namenov, čemu nima kaj iskati v nikalnih vprašanjih. Če ga najdemo tam, je uporabljen napačno namesto zakaj.

Zakaj vprašuje po vzroku:

Le zakaj si to storil? Zakaj mi nihče ne pove, kam naj se obrnem? Rad bi vedel, zakaj se ne razidete.

ČETVER - ločilni števnik. Ločilni števnik imajo vrsto pomenov in nam dajejo možnost izražati različne stvari, a se danes bolj malo uporabljajo. Ti števnik:

1. izražajo skupine ali vrste oseb ali predmetov, poudarjajoč njih različnost:

Na dvorišču so bila petera vozila, od vozička do avta.

2. združujejo v enoto različne posameznike:

V hlevu imam četvero glav živine. Za hišo sem videl petero otrok.

(nadaljevanje s str. 31)

župnijski dvorani, kamor so bili na zakusko, ki so jo pripravili rojaki sami, za kar jim gre še posebna zahvala, povabljeni vsi navzoči.

Čestitke h krstom:

V Nagoldu sta zakonca **Kosec Danilo in Irena** h krstu prinesla svojega **sinka Marcela**, v Stuttgartu pa **Leskovar Stanko** in **Vesela** svojo **hčerkico Sandro**. Pomladitve župnije se veselimo in mladim očetom in materam iskreno čestitamo.

Ponovno trikratno sožalje:

V prejšnji številki Naše luči smo poročali o treh smrtih na našem področju. To pot moramo zopet omeniti tri nove pogrebe: rojak **Podjavoršek Milan**, rojen leta 1934, v Sp. Doliču, se je 2. marca smrtno ponesrečil pri delu v gozdu. Nad 30 let je živel in delal v Nemčiji. Tu se je poročil z **Julko Senekovič** in v zakonu so se jima rodili trije otroci, **sin Peter ter hčerki Brigita in Sabina**. V Albershausenu so si zgradili nov dom, ki bo težko pogrešal družinskega očeta. Pokojni Milan je bil zvest slovenski verski skupnosti, lepo pa se je vživel tudi v krajevno nemško župnijo, kjer je bil izvoljen v župnijski svet in sodeloval pri pevskem zboru. Ob številni udeležbi svojcev, sorodnikov in visokega števila slovenskih in nemških vernikov smo njegovo truplo položili v zemljo ob navzočnosti slovenskega in nemškega duhovnika na pokopališču v Albershausenu. Naj počiva v božjem miru.

V Ludwigsburgu se je 5. marca med veselim rajanjem zgrudila 44-letna rojakinja **Schaupp, roj. Salka Rozika**, doma v Brežicah. Sodelovala je pri folklorni plesni skupini društva Mura, ki je ta dan nastopala z narodnimi plesi. Že dalj časa je bila srčni bolnik in je zato morala nositi srčni spodbujevalec. Tokrat ni prenesla napornega plesa. Takoj po nastopu se je zgrudila in zdravnik je ugotovil le še njeno smrt. Pokojna Rozika bo počivala na pokopališču v

Lauffenu ob Neckarju.

V Motzingenu je 23. februarja umrla 25 letna **Muhič Silvija**. Njena smrt pa je bila zanjo tudi odrešenje. Prav tako tudi za njene dobre starše **Cirila in Jožefo**. Pokojna Silvija je bila namreč od rojstva telesno in duševno prizadeta. Prav zato so jo starši še bolj vzljubili in jo vsa leta **skrbno negovali** in zanjo skrbeli. Njeno mlado truplo počiva na pokopališču Šmihel pri Žužemberku, od koder prihajajo starši, ki že dolgo živijo v Nemčiji.

Sorodnikom in vsem, ki žalujejo ob odhodu omenjenih pokojnih naše iskrene sožalje. Naj najdejo tolažbo v veri, ki nam govori o večnem življenju v svetu, kjer ni več bolečin in solza.

Napoved za maj:

Maše: Stuttgart: 1., 8., 15. in 29. maja ob 16.30

Bobligen: 1. maja ob 10. uri

Schwabisch Gmund: 8. maja ob 9.30

Schorndorf: 15. maja ob 8.45

Aalen: 15. maja ob 11. uri

Heilbronn: sobota, 28. maja, ob 17. uri

Oberstenfeld: 22. maja ob 9. uri

Esslingen: 22. maja ob 16.30

Forchtenberg: sobota, 14. maja, ob 16. uri

Pouk otrok:

Stuttgart: 7. in 21. maja od 15. do 17. ure

Bobligen: 1. maja ob 9. uri

Materinska nedelja: 8. maja v Stuttgartu.

Janez Šket

nizozemska

Čeprav je slabo kazalo, nam je za velikonočno procesijo tudi letos vreme bilo naklonjeno. Slovesno smo proslavili vstalega Kristusa. Pri procesiji in pri službi božji sta sodelovali 'Zvon' in mestna harmonija. Navzoča je bila tudi vsa mladina in naši najmlajši, večinoma v narodnih

nošah.

Izredno lepo petje; vzorna verska manifestacija.

Iskrena zahvala številnim sodelavcem. Tudi tistim, ki so na velikonočne počitnice odšli šele po velikonočni slovesnosti. Toda glavno šele pride.

Gospod je skozi Kalvarijo velikega petka šel v novo življenje velikonočnega jutra.

Tudi mi smo **v a b l j e n i** v novo življenje, življenje krščanskih človeških vrednot. Pot do teh vrednot pa vodi vedno skozi stvarnost velikega petka. Spoznati in priznati moramo to stvarnost. Zato pa se moramo naučiti misliti, opazovati, iskati in se s poznanjem stvari odločiti za **DOBRO, BOLJŠE**. Vse 'ceremonije' okoli velike noči pomenijo malo, če mi s Kristusom ne vstanemo v novo življenje.

Razmislimo in poskusimo.

K tedenskim šmarnicam prihajajte v čim lepšem številu. Kot doslej!

Vinko Žakelj

švedska

V nedeljo, 22. maja, bo **21. vseslovensko srečanje v Vadsteni**. Vabim vse Slovence, ki živite v Skandinaviji, da se udeležite tega srečanja, ki nas bo znova povežalo v še večji pripadnosti slovenskemu narodu, kulturi in Cerkvi. Dobimo se torej v Vadsteni, na binško, ob 12. uri pri sveti maši. Po srečanju pri sestrah bo sledil veseli del. Zabaval vas bo vam priljubljeni ansambel iz Slovenije. Čakalo vas bo prijetno presenečenje. Gost srečanja bo do nadaljnega še 'neznani', toda vam vsem zelo drag. Zaupal mi je, da je še kot študent že bil na Švedskem.

Prisrčno vabljeni in na veselo snidenje.

Vaš Zvone Podvinski

Švica

SOLOTHURNSKO PODROČJE

Razstava velikonočnih predmetov in običajev

Slovenci v Švici smo v postnem času doživeli nekaj posebnega. Švicarski 'Fastenopfer 1994' nas je povabil k sodelovanju in nam dodelil možnost obrobnih prireditev. Odločili smo se za razstavo velikonočnih običajev, ki bi v skladu s švicarsko postno temo o ženah pokazala tudi dela spretnih rok v Sloveniji in v Švici. Zaradi pomanjkanja eksponatov v Švici smo se obrnili za pomoč v Slovenijo. Velik del lokalne razstave v Selah pri Kamniku so študentje mednarodne skupine SKAM (**Slovenska katoliška mladina**) iz Ljubljane pripeljali s seboj. Pridružila se jim je še gospa **Marija Trdič** iz Bele Krajine, saj je prav ona priznana umetnica pisanic, ki nam jih je prinesla v Švico.

V gosteh smo imeli dve skupini iz Slovenije. Obe sta želeli tamkajšnjim domačinom prikazati slovensko kulturo in tako omogočiti medsebojno srečanje, ki naj bi vse še bolj povežalo. **Prva skupina štirih študentov** je skupaj z **ga. Trdičevo** pripravila razstavo, 21. marca, v Zurichu, v akademskem jezuitskem centru, kjer se srečujejo študentje. Poudarek na razstavi je bil tudi v študijsko-didaktični smeri (razstavljena so bila najnovejša slovenska teološka dela). Hvala slovenskim učiteljem za njihovo živahno zanimanje in posredovanje recepta 'pisanja pisanic' svojim učencem! Razstavo so naslednji dan ponovili tudi v solothurnskem stolnem župnišču.

Druga skupina je bila cela **folklorna skupina iz DOBROVE** pri Ljubljani in trije **zastopniki Amosa** (Zveza katoliških študentov) iz MARIBORA. Ti so ob razstavi ponudili tudi imeniten družaben program s plesi in pesmimi iz vse Slovenije. Ker je bil njihov obisk konec tedna

(cvetna nedelja v Oltnu), je razumljivo, da so imeli zelo razgiban program ob dobrem obisku. Že takoj ob prihodu v Švico jih je v solothurnskem kapucinskem samostanu **sprejel p. Damijan**. Pripravil jim je zajtrk v samostanski obednici, nato pa so šli pozdravit baselskega škofa in mu prenesli pozdrav iz Slovenije. Pri tem so začutili, da je švicarska Cerkev naklonjena Slovencem. Zaplesali so še ob ekumenski postni juhi v cerkvi sv. Marka, v Bernu. Novi baselski škof dr. Hansjorg Vogel je svoj čas znanstveno obdelal "Fastenopfer" (postni dar), zato nam je priporočil nastop v tem protestantsko-ekumenskem okviru, ki je bil takoj pripravljen deliti postni dar s slovenskimi gosti. Popoldan je sledil študijski ogled švicarskega zveznega muzeja folklore in ljudskih glasbil "Kornhaus" v Burgdorfu. Zvečer pa smo obiskali romarski kraj Wolfwil in tam - na praznik Gospodovega oznanjenja - sodelovali pri maši; zlasti s petjem lepih slovenskih pesmi.

V soboto dopoldan smo v Baslu obiskali zelo znamenito razstavo o Pompejih. Pozno popoldne nas je po predhodnem dogovoru medse sprejela švicarska župnija sv. Duha v Baslu, kjer smo razstavili izdelke naših velikonočnih običajev in imeli lep folklorni nastop. Na razstavni mizi je bila tudi prava, sveže pečena slovenska potica, ki so jo radi pokusili tako švicarski kot tudi slovenski obiskovalci. Vmes smo se - v narodnih nošah - udeležili še nemško-slovenske maše. V poznih večernih urah pa nas je v goste **sprejel naš rojak Martin Brumec** v Liestalu. Izkazal se je kot odličen gostitelj in strokovnjak. Njegova **žena Nada** je spretno pogostila veselo družbo skoraj 25 ljudi. Ogled vinske kleti nam je ob Martinovi razlagi in pojasnjevanju odstrl marsikaj zanimivega.

Na cvetno nedeljo, 27. marca, pa smo doživeli najlepši dan: **skupnost Slovencev iz Oltna** je za velikonočno razstavo čudovito pripravila cerkveno dvorano župnije sv. Martina in nas pri tem postregla z okusnim okrepcilom, čeprav v postnem duhu.

Dopoldan je folklorna skupina tudi Hrvatom v Trimbachu predstavila svoj pomladni ples. Popoldanski program je bil izredno bogat. Obširen prikaz najrazličnejših plesov iz slovenskih pokrajin je zbudil veliko zadovoljstvo in priznanje s strani navzočih. Sam predstavniki švicarske škofovske konference, pooblaščen za vprašanje tujcev, dr. Urs Koppel, je bil zelo navdušen in je čestital narodu, ki ima tako dobro mladino. Za sklep je sledila še lepo oblikovana maša, ki je bila to nedeljo (poleg dopoldanske v Solothurnu) na vrsti v Oltnu.

Vzporedno z razstavo in nastopi smo zbirali prostovoljne prispevke za župnijo Lucija pri Portorožu, ki nam je poslala lepe oljčne vejice s pentljo, da bi jih za cvetno nedeljo ponudili našim rojakom in Švicarjem. To je bila pobuda žena iz slovenskega dela Istre in radi smo jo podprli, saj je bil švicarski postni dar 1994 namenjen ženam.

Po treh dneh obiska med tukajšnjimi rojaki so se gostje iz Slovenije vrnili domov. Veseli smo, da smo lahko navezali stike med seboj in se od gostov naučili marsikaj lepega. Tudi gostje so se temeljito pripravili na svoj obisk v Švici, ki jih je seznanil s to ali ono novostjo. Slovenci v Švici pa se moramo naučiti večjega sodelovanja v okviru švicarske postne akcije, ki nam daje zelo velike možnosti. Vsak začetek je sicer težak, vendar upamo, da bodo posamezne skupnosti v prihodnje same poskrbele za podobne prireditve. Vsekakor bo cvetna nedelja 1994 za nas Slovence v Švici, še zlasti pa praznovanje v Oltnu, ostalo zapisano kot čudovit in nepozaben spomin na prijateljsko srečanje, ki nas je po svoje nagovorilo tudi s postno simboliko.

Na koncu bi se rada zahvalila tudi Uradu za mladino RS pri ministrstvu za šolstvo in šport v vladi Republike Slovenije, ki je gostom pomagal, da so lažje pokrili del svojih denarnih stroškov.

Vse dogovore glede obiska v Švici je imela gospa mag. Ljudmila Šmid, ki je obe skupini tudi po večini spremljala in to poročilo pripravila.

oglasi

• DRAGI ROJAKI, POTUJETE V ITALIJO? Na pragu domovine, v središču stare Gorice, ob lepem drevoredu Corso Italia, Vas pričakujemo v PALACE HOTELU***, najboljšem in največjem hotelu v mestu. Najmodernejši komfort (kopalnica, telefon, radijski sprejemnik, barvna televizija, mini bar, klimatizacija). Rojaki imajo 15% popusta. – PH-PALACE HOTEL***, Corso Italia 63, I-34170 Gorizia, tel. 04 81 / 821 66, tel-ex 461154 PAL GO I, fax 0481 / 31 658.

• V večnem mestu Rimu pa Vas je na voljo HOTEL EMONA***, prav tako z vsem komfortom (kopalnica, telefon, radijski sprejemnik, barvna televizija, mini bar, klimatizacija), sprejelo pa Vas bo slovensko osebje. Rojaki imajo 15% popusta. – HOTEL EMONA***, Via Statilia 23, 00185 ROMA, telefon 06 / 7027827 / 70227911, fax 06 / 7028787. – Pričakujemo Vas! – Lastnik obeh hotelov: Vinko Levstik.

• Dragi rojaki! Za Vašo SELITEV v domovino se Vam toplo priporočamo. – Obrnite se na naslov: Gebr. HORŽEN,

Möbeltransporte, Herderstraße 36, D-40721 Hilden bei Düsseldorf. (Telefon 02 1 03 / 44 5 62). – Informacije dobite pisno ali po telefonu v slovenščini ali nemščini.

• RAČUNALNIKI: Sinclair 48 K DM 245,-. Vse vrste Commodore, Schneider, Atari RADIOAPARATI, AVTORADIO Hi-Fi. Razni stroji in orodje. Eksportni popust. – Jode Discount Markt, Schwanthaler str.1, 80336 München 2, BRD.

• PREVODI – Sodno zapriseženi prevajalec za nemščino mag. Slavko Kessler vam uradno prevede vse vrste listin in strokovnih besedil. Telefon 80538 München, Liebigstr.10, tel.: 089 / 22 19 41, fax 089 / 29 16 16 27.

• V Frankfurtu, nedaleč od velesejma, Vas v restavraciji hotela FRANKENHOF, Lorbacherstr. 3, tel. in fax 069 738 00 18, postrežejo z izvrstnimi jedmi (tudi slovenskimi). Z nizkimi cenami in kvaliteto se priporočata Silvija in Tine Bibič.

• VSE POD ENO STREHO. Kaj je lepšega kot po napornih nakupih ali pa po

utrudljivem sestanku, dobro pojesti in popiti, poklepetati z znanci in pod isto streho prenočiti? Vse to vas čaka na Frankfurter Ringu 38, v Münchnu. Frankfurter Ring je cesta avtomobilskih hiš, nakupovalnih centrov - vse kar potrebujete, je v našem okolju! Če kaj iščete ali potrebujete, nas pokličite ali pa obiščite, radi vam bomo pomagali pri iskanju novih poslovnih partnerjev. J. Kragelj, Gastatte Zum Baren, Ring Pension, Frankfurter Ring 38. Tel: 35 22 16 Fax: 35 696 45

• Prodam novo hišo (10x7) s posebno delavnico (10x5) - zraven velika njiva z malim sadovnjakom in vrtom (45 ar); lastni vodovod; 3-fazni tok. Hiša je v končni fazi; prodam z opremo ali brez. Cena po dogovoru. Vodušek Janez, Polžanska gorca 6b, 63240 Šmarje pri Jelšah.

**Če potujete v München,
Vas pričakuje
HOTEL ERBPRINZ
Sonnenstr.2, 80331 München 2
tel. 089 / 59 45 21
Družina Zupan**

preberite!

PREVODE DOKUMENTOV, ki jih potrebujete za sklenitev zakona, vam radi poskrbijo slovenski duhovniki. Obrnite se vedno na najbližjega.

ZA CERKVENO POROKO potrebujete krstni list, ki ni star več kot tri mesece. Javite se en mesec pred poroko duhovniku, ki vas bo poročil, da lahko uredi oklice in dokumente in se zmeni s krajevnim župnikom za kraj in čas poroke.

NA VSEH URADIH, kjer vas sprašujejo po narodnosti in državljanstvu povejte, da ste Slovenci. Pri izpolnjevanju vseh formularjev napišite pri rojstnem kraju vedno: Slovenija.

MALE OGLASE sprejema uredništvo "Naše luči", Polžanska cesta 2, 61000 Ljubljana, do 5. v mesecu pred naslednjo številko. Oglasi smejo obsegati največ 100 besed. Za vsebino oglasov uredništvo ne odgovarja. Uredništvo posreduje le naslov oglaševalca, na druga vprašanja glede malih oglasov ne odgovarja. Kdor hoče zvedeti za naslov oglaševalca, naj pošlje v pismu, v denarju ali v mednarodnih poštinih kuponih pristojbino za dvojce pisem za tujino.

vsaj majčkeno se nasmejčkajte!

Upnik (pred vrati): "Odprite!"
Nihče se ne oglasi.

Upnik: "Odprite, vem, da ste doma. Vaši čevlji so pred vrati."

Glas iz sobe: "To še ni dokaz, da sem doma. Lahko sem šel ven v copatah!"

Dva gosta se pogovarjata v gostilni.

- Kaj je pomenil vik na ulici?

- Nič posebnega, neki avto je hotel zaviti v stransko ulico.

- No, zaradi tega res ni bilo treba takega trušča.

- O, pač. Tam ni nobene stranske ulice.

Urša: "Naše stanovanje ima tako tanke stene, da vsi stanovalci slišijo, kaj se pogovarjamo."

Neža: "Dozidajte še eno vrsto opeke, pa boste brez skrbi."

Urša: "Bi, toda potem ne bi mogli poslušati, kaj oni govorijo."

- To je policijski komisar. Nikoli ne pije v uniformi.

Ravnatelj kaznilnice odhaja-
jočemu jetniku:

"Oprostite, ker smo vas imeli pomotoma dva tedna predolgo v zaporu."

Kaznjenec: "Prav, prav, mi boste pa prihodnjič odtegnili."

- Moja žena se uči klavir, hči pa gosli.

- In česa se učite vi?

- Potrpljenja.

- Si prinesel mojo kopalno obleko?

- Sem, Meta; v denarnici jo imam.

"Ali si videl? Tista lepotica se mi je nasmehnila!"

"Ne jemlji si tega k srcu! Ko sem te jaz prvič videl, sem mislil, da bom počil od smeha!"

"Zakaj pa vzameš vedno Janezka s seboj, kadar greš v klet po vino?"

Natakar: "Veš direktor mi je naročil, da moram neprestano žvižgati, kadar grem v klet. No, zdaj Janezek žvižga, jaz pa pijem."

- Že pred letom dni sem ti

- Nisem opazil, da bi bili danes na jedilniku pešci!

posodil tisoč tolarjev. Upam, da doživim trenutek, ko mi vrneš denar.

- Seveda, saj si še v najboljših letih.

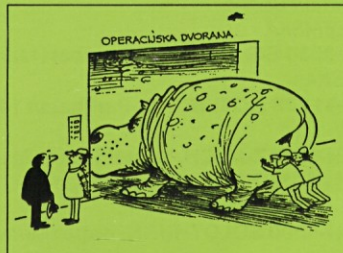
Natakar: "Priporočam vam gosjo pečenko. Pred njo se morate odkriti!"

Gost (ko začne jesti): "Prav ste povedali, starost moramo spoštovati."

Žena (jezna možu, ki je zjutraj prišel pijan domov): "Vso noč nisem zatisnila očesa."

Mož: "Kaj misliš, da sem jaz spal?"

- Vaša žena ima pa zares redko krvno skupino, gospod Košir!

SLOVENSKE KATOLIŠKE ŽUPNIJE PO EVROPI**ANGLIJA****LONDON SW9 Ols, 62, Offley Road**, tel. + faks 071 - 735 - 6655, *Stanislav Cikaneč***AVSTRIJA****A-1050 WIEN, Einsiedlergasse 9-11**, tel. 0222 - 55 25 75, *Anton Štekl***A-8020 GRAZ, Mariahilferplatz 3**, tel. 0316 - 91 31 69 - 37, *p.mag. Janez Žnidar***A-4053 HAID b. Ansfelden, Kirchenstraße 1**, tel. 07229 - 88 3 56 - 3 (ob petkih popoldne in ob sobotah), *Ludvik Počivavšek***A-6800 FELDKIRH / Vorarlberg, Herrengasse 6**, tel. 0 55 22 - 73 1 00 in 38 8 50, *Janez Žagar***A-9800 SPITTAL / Drau, Fridtjof-Nansen-Str. 3****BELGIJA****B-3630 EISDEN, Guill. Lambert laan 36**, tel. 089 - 76 22 01, *Vinko Žakelj***B-6200 CHÂTELINEAU, 10, rue de la Revolution**, tel. 071 - 39 73 11, *Kazimir Gaberc***FRANCIJA****F-92320 CHATILLON, 3, Impasse Hoche**, tel. 1-42 - 53 64 43, faks 1-42 53 56 70, *prelat Nace Čretnik, Silvo Česnik, Martin Retelj***F-57710 AUMETZ, 9, rue Saint Gorgon**, tel. 82 91 85 06, *Anton Dejak***F-57800 MERLEBACH, 14, rue du 5 Decembre**, tel. 87 81 47 82, *Jože Kamin***F-06300 NICE, 17, rue de Sospel**, tel. 93 56 66 01, *Franjo Pavalec***HRVAŠKA****41090 ZAGREB, Vrbčanska 114, Andrej Urbančl, CM**, tel. 041 - 156 573**ITALIJA****SLOVENIK, I-00178 ROMA, Via Appia Nuova 884**, tel. 06 - 718 47 44, faks 06 - 718 72 82, *msgr. dr. Maksimilijan Jezernik***MILANO: msgr. dr. Oskar Simčič, Corte S. Ilario 7, 34100 Gorizia**, tel. 0 418 - 32 123**NEMČIJA****D-10829 BERLIN, Kolonnenstr. 38**, tel. 030 - 784 50 66, fax 030 - 788 33 39, *Martin Horvat*, tel. 030 - 788 19 24**D-46149 OBERHAUSEN, Oskarstr. 29**, tel. 0208 - 64 09 76, *Janez Pucelj*, tel. + faks 0208 - 644 277, *Stanislav Čeplak*, diakon**D-50674 KÖLN, Moltkestr. 119 - 121**, tel. 02 21 - 52 37 77, *Martin Mlakar***D-60596 FRANKFURT, Holbeinstr. 70**, tel. 069 - 63 65 48, *Janez Modic***D-68159 MANNHEIM, A 4, 2**, tel. 06 21 - 28 5 00, *Bogdan Saksida***D-85055 INGOLSTADT, Feldkirchner Str. 81**, tel. 08 41 - 59 0 76, *Stanislav Gajšek*, tel. + faks 0841 - 92 06 95**D-70184 STUTTGART, Staffenbergstr. 64**, tel. 07 11 - 23 28 91, *Janez Šket*, tel. + faks 07 11 - 2 36 13 31**D-72764 REUTLINGEN, Krämerstr. 17**, tel. 07 121 - 45 2 58, faks 07121-47227 *Janez Demšar*, Urbanstraße 21, D-72764 Reutlingen, tel. 07 121 - 44 7 89**D-86199 AUGSBURG, Klausenberg 7c**, tel. 08 21 - 97 9 13, *Jože Bucik***D-89073 ULM, Olgastraße 137**, tel. 07 31 - 27 2 76, *Jože Bucik*, voditelj *dr. Marko Dvorak***D-80538 MÜNCHEN, Liebigstr. 10**, tel. 089 - 22 19 41, faks 089 - 29 16 16 27, *Marjan Bečan***NIZOZEMSKA****B-3630 EISDEN, Guill. Lambert laan 36**, 089 - 76 22 01, *Vinko Žakelj***ŠVEDSKA****S-411 38 GÖTEBORG, Parkgatan 14**, tel. + faks 031 - 11 54 21, *Zvone Podvinski***ŠVICA****CH-8052 ZÜRICH, Schaffhauser Str. 466**, Postfach 771, tel. 01 - 301 31 32, faks 01 - 303 07 88, *p. Robert Podgoršek*, Seebacherstr. 15, Postfach 521, CH-8052 Zürich, tel. 01 - 301 44 15**CH-4500 SOLOTHURN, Kapuzinerstr. 18**, tel. 065 - 22 71 33, *p. Damijan Frlan***KATOLIŠKO SREDIŠČE SLOVENCEV PO SVETU, 61001 Ljubljana, Poljanska 2**tel. + faks 061 - 13 32 075, voditelj: *Janez Rihar*, 61120 Ljubljana, Nove Fužine 23, tel. 061 - 454 246, faks 061 - 446 135